

PROLOG

Fericirea și pietatea lui Iob

- ¹ Era un om în ținutul Uț, al cărui nume era Iob. Omul acesta era integru și drept, se temea de Dumnezeu și se ferea de rău.
- ² Și i s-au născut șapte fii și trei fiice.
- ³ Avea turme: șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe și foarte mulți servitori. Omul acesta era cel mai mare dintre toți fiii Răsăritului.
- ⁴ Fiii lui mergeau și făceau ospăț în casa fiecăruia, pe rând. Și trimiteau să le cheme pe cele trei surori ale lor ca să mănânce și să bea cu ei.
- ⁵ După ce trecea turul zilelor de ospăț, Iob trimitea ca să-i sfințească. Se trezea dimineața și aducea ardere de tot după numărul tuturor. Căci Iob spunea: „Poate fiii mei au păcătuit și l-au „binecuvântat” pe Dumnezeu în inima lor. Așa făcea Iob în toate zilele.

Prima provocare cerească

- ⁶ Dar a fost o zi când au venit fiii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.
- ⁷ Domnul i-a zis lui Satana: „De unde vii?”. Satana i-a răspuns Domnului și a zis: „Am străbătut pământul și m-am plimbat pe-acolo”.
- ⁸ I-a zis Domnul lui Satana: „Ai băgat de seamă că nu este nimeni ca slujitorul meu Iob: integru și drept, se teme de Dumnezeu și se ferește de rău”.
- ⁹ Satana i-a răspuns Domnului și a zis: „Oare degeaba se teme Iob de Dumnezeu?”
- ¹⁰ Oare nu l-ai protejat pe el, casa lui și tot ce este al lui de jur împrejur? Ai binecuvântat lucrarea mâinii sale și turmele lui se răspândesc în țară.
- ¹¹ Însă întinde-ți mâna și atinge-te de tot ceea ce are, oare nu te va «binecuvânta» în față?”.
- ¹² Domnul i-a zis lui Satana: „Iată, tot ceea ce are el este în mâna ta. Numai spre el să nu-ți întinzi mâna!”. Și Satana a ieșit dinaintea Domnului.

Pierderea bunurilor și a fiilor

- ¹³ Într-o zi, fiii și fiicele lui mâncau și beau vin în casa fratelui lor, a celui dintâi născut.
- ¹⁴ A venit un mesager la Iob și a zis: „Boii arau și măgărițele pășteau alături de ei.
- ¹⁵ Dar au venit asupra lor sabeenii și i-au prădat, iar pe tineri i-au lovit cu ascuțișul sabiei; am scăpat numai eu, ca să-ți aduc la cunoștință”.
- ¹⁶ Pe când el încă vorbea, a venit un altul și a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars turma, iar pe tineri i-a devorat. Am scăpat numai eu, ca să-ți aduc la cunoștință”.
- ¹⁷ Pe când el încă vorbea, a venit un altul și a zis: „Caldeii au făcut trei grupuri și au năvălit asupra cămilelor și le-au capturat, iar pe tineri i-au lovit cu ascuțișul sabiei; am scăpat numai eu, ca să-ți aduc la cunoștință”.
- ¹⁸ Pe când el încă vorbea, a venit un altul și a zis: „Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor, a celui întâi născut.
- ¹⁹ Și, iată, un vânt mare a venit dinspre pustiu și a lovit cele patru colțuri ale casei; ea a căzut peste tineri și ei au murit; am

scăpat numai eu, ca să-ți aduc la cunoștință”.

²⁰ Atunci Iob s-a ridicat, și-a sfâșiat mantia, și-a ras capul, a căzut la pământ și s-a prosternat.

²¹ Și a zis:

„Gol am ieșit din sânul mamei mele

și gol mă voi întoarce acolo.

Domnul a dat și Domnul a luat:

să fie numele Domnului binecuvântat!”.

²² În toate acestea, Iob nu a păcătuit și nu a făcut [nimic] dezgustător față de Dumnezeu.

2.

A doua provocare cerească

¹ Dar a fost o zi când au venit fiii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.

² Domnul i-a zis lui Satana: „De unde vii?”. Satana i-a răspuns Domnului și a zis: „Am străbătut pământul și m-am plimbat pe-acolo”.

³ I-a zis Domnul lui Satana: „Ai băgat de seamă că nu este nimeni ca slujitorul meu Iob: integru și drept, se teme Dumnezeu și se ferește de rău. El continuă să rămână tare în integritatea lui și tu m-ai întărâtat împotriva lui ca să-l ruinez degeaba.

⁴ Satana i-a răspuns Domnului și a zis: „Piele pentru piele! Tot ce are omul dă pentru viața lui.

⁵ Dar întinde-ți mâna și atinge oasele lui și carnea lui, oare nu te va «binecuvânta» în față?”.

⁶ Domnul i-a zis lui Satana: „Iată, este în mâna ta! Numai cruță-i viața!”.

Boala lui Iob

⁷ Satana a ieșit dinaintea Domnului și l-a lovit pe Iob cu o bubă rea din talpa piciorului până în creștetul [capului] său.

⁸ [Iob] a luat un ciob ca să se scarpine cu el și stătea pe cenușă.

⁹ Soția lui îi spunea: „Continui să rămân tare în integritatea ta? «Binecuvântează-l» pe Dumnezeu și mori!”.

¹⁰ Dar [Iob] i-a zis: „Vorbești cum vorbește una dintre nebune. Dacă binele îl primim de la Dumnezeu, răul să nu-l primim?”. Și în toate acestea, Iob nu a păcătuit cu buzele sale.

Sosirea celor trei prieteni

¹¹ Și au auzit trei prieteni de-ai lui Iob de tot răul acesta care a venit asupra lui și a venit fiecare din locul său: Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Țofar din Naamah, ca să-l compătimească și să-l mângâie.

¹² Și-au ridicat ochii de departe și nu l-au recunoscut; și-au ridicat glasul și au plâns; și-a sfâșiat fiecare mantaua și au aruncat praf deasupra capetelor spre ceruri.

¹³ Au șezut cu el pe pământ șapte zile și șapte nopți și nimeni nu i-a spus niciun cuvânt, căci vedeau că durerea lui era foarte mare.

3.

DIALOGUL DINTRE IOB ȘI CEI TREI PRIETENI

PRIMUL CICLU DE DISCURSURI

Lamentațiunea lui Iob

¹ După aceea, Iob și-a deschis gura și și-a blestemat ziua [nașterii].

² Iob a luat cuvântul și a zis:

³ „Să piară ziua în care m-am născut

și noaptea în care s-a spus:

«A fost zămislit un băiat!».

⁴ Ziua aceea să fie întuneric,

să nu o caute Dumnezeu de sus

și să nu strălucească asupra ei lumina!

⁵ S-o profaneze întunericul și umbra morții,

să se așeze asupra ei un nor

și s-o înspăimânte întunecimile zilei!

⁶ Noaptea aceea s-o ia întunericul,

să nu fie împreună cu zilele anului

și în numărul lunilor să nu intre!

⁷ Iată, noaptea aceea să fie stearpă,

să nu ajungă strigătul de bucurie în ea!

⁸ S-o blesteme cei care blestemă ziua,

cei care sunt gata să trezească Leviatanul!

⁹ Să se întunece stelele amurgului ei,

să aștepte lumina și să nu fie,

să nu vadă pleoapele aurorei!

¹⁰ Pentru că n-a închis porțile sânelui [pentru mine]

și nu a ascuns suferința de la ochii mei.

Pacea vieții de dincolo

¹¹ De ce n-am murit din pântecul [mamei]

și, abia ieșit din sânul [ei], să-mi fi dat duhul?

¹² De ce m-au întâmpinat doi genunchi

și doi sâni care să mă alăpteze?

¹³ Căci acum aș fi fost culcat și aș fi fost liniștit,

aș dormi și m-aș odihni

¹⁴ împreună cu regii și sfătuitoarii pământului

care și-au construit niște ruine;

¹⁵ cu căpeteniile care aveau aur

și și-au umplut casele cu argint.

¹⁶ Sau de-aș fi fost ca un avorton ascuns,
ca pruncii care n-au văzut lumina!
¹⁷ Acolo, cei nelegiuți încetează să se agite,
acolo se odihnesc cei sleiți de puteri.
¹⁸ Acolo, prizonierii sunt liniștiți împreună,
nu mai aud glasul celui care oprimă.
¹⁹ Cel mare și cel mic sunt acolo;
și sclavul este liber de stăpânul său.

Enigma existenței

²⁰ De ce i se dă celui care suferă lumină
și viață, celor amărâți cu sufletul –
²¹ cei care așteaptă moartea, și ea nu vine,
care sapă pentru ea mai mult decât pentru comori,
²² care se bucură foarte mult,
se veselesc pentru că au găsit un mormânt –,
²³ adică omului, căruia îi este ascunsă calea
și pe care Dumnezeu îl îngrădește de peste tot?
²⁴ Înaintea pâinii mele vine suspinul
și geamătul murmură ca apele.
²⁵ Căci de ce m-am temut, aceea mi s-a întâmplat
și de ce mi-a fost frică a venit peste mine.
²⁶ Nu am liniște, nu am pace și nici odihnă:
căci tulburarea vine”.

4.

Primul discurs al lui Elifaz

Oare dispar cei nevinovați?

¹ Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:
² „Dacă s-ar încerca un cuvânt către tine, te-ai supăra?
Dar cine poate să-și țină cuvântul?
³ Iată, tu i-ai instruit pe mulți
și ai întărit brațele slăbite.
⁴ Cuvintele tale i-au ridicat pe cei care se poticneau
și tu ai întărit genunchii îndoiți.
⁵ Iar acum, când [aceasta] vine peste tine, te superi,
când te atinge, te înspăimânți?
⁶ Oare nu era teama ta [de Domnul] încrederea ta,

speranța ta și integritatea, căile tale?

⁷ Amintește-ți: cine a fost nevinovat și a pierit sau când cei drepti au fost nimiciți?

⁸ După cum am văzut eu, cei care ară nelegiuire și seamănă durere le și culeg.

⁹ De respirația lui Dumnezeu ei pier și de suflarea nărilor lui sfârșesc.

¹⁰ Răgetul leului, glasul leului tânăr și dinții puilor de leu sunt abătute.

¹¹ Leul bătrân pierе din lipsă de pradă și puii leoaicei se împrăștie.

Corupția muritorilor

¹² Până la mine s-a furișat un cuvânt și urechea mea a prins o șoaptă din el.

¹³ În coșmarurile din viziunile de noapte, când cade somnul adânc peste oameni,

¹⁴ m-au cuprins teroarea și tremurul și mulțimea oaselor mele a fost făcută să tremure.

¹⁵ Un duh a trecut prin fața mea și s-a zbârlit părul pe trupul meu.

¹⁶ Stătea și nu i-am recunoscut înfățișarea; un chip era înaintea ochilor mei. Tăcere. Și un glas am auzit:

¹⁷ «Oare este omul mai drept decât Dumnezeu sau bărbatul mai curat decât cel care l-a făcut?».

¹⁸ Iată, nu are încredere în slujitorii săi și în îngerii săi se află defecte.

¹⁹ Cu atât mai mult, cei care locuiesc în case de lut și au temelia în praf și sunt roși de gura moliei.

²⁰ De dimineață până seara sunt striviți și [nimeni] nu pune [la inimă]: ei pier pentru totdeauna.

²¹ Oare nu este smulsă funia [cortului] lor? Ei mor, dar nu cu înțelepciune.

5.

Originea răului

¹ Strigă, te rog! Este cine să-ți răspundă? Către care dintre sfinți te vei îndrepta?

- ² Mânia îl ucide pe cel nebun
și gelozia îl omoară pe cel naiv.
- ³ Eu l-am văzut pe cel nebun prinzând rădăcini
și am blestemat locuința lui îndată.
- ⁴ Fiii lui sunt departe de ajutor,
sunt oprimați la poartă și nu este cine să-i salveze.
- ⁵ Secerișul lui este mâncat de cei flămânzi,
și îl iau chiar și dintre spini.
Bogățiile lor sunt înghițite de cei însetați.
- ⁶ Căci nelegiuirea nu iese din țărână
și suferința nu răsare din pământ.
- ⁷ Omul este născut pentru suferință
și fiii flăcării se înalță în zbor.

Imn închinat Dumnezeului celui drept

- ⁸ Cât despre mine, îl voi căuta pe Dumnezeu
și în fața lui Dumnezeu voi pune situația mea.
- ⁹ El face lucruri mari și nu este cine să le cerceteze,
fapte minunate, fără număr.
- ¹⁰ El dă ploaie pe fața pământului
și trimite apă deasupra câmpiilor deschise.
- ¹¹ Pe cei înjosiți îi pune pe înălțimi,
iar pe cei întristați îi ridică spre mântuire.
- ¹² El distruge gândurile oamenilor vicleni,
și mâinile lor nu vor împlini planurile.
- ¹³ El îi prinde pe cei înțelepți în viclenia lor
și sfatul celor isteți este răsturnat.
- ¹⁴ Ziua vor cădea în întuneric
și la amiază vor bâjbâi ca noaptea.
- ¹⁵ El îl salvează pe cel nevoiaș de sabia gurii lor,
de mâna celui puternic.
- ¹⁶ Este speranță pentru cel sărac,
și fărădelegea își închide gura.
- ¹⁷ Fericit este omul pe care Dumnezeu îl corectează.
Nu refuza mustrarea Celui Atotputernic!

Fericirea supunerii

- ¹⁸ El face rana și el o leagă;
el frânge mâinile și el le vindecă.
- ¹⁹ În șase strâmtorări te va elibera

și, în a șaptea, nu te va atinge răul.

20 În timp de foamete, te va elibera de moarte
și, în timp de război, de sabie.

21 De biciul limbii vei fi ascuns,
nu te vei teme de devastare când va veni.

22 De devastare și de foamete vei râde
și nu te vei teme de animalele pământului.

23 Vei avea alianță cu pietrele câmpiei
și vei face pace cu animalele câmpului.

24 Vei ști că este pace în cortul tău.
Vei inspecta locul tău și nu va lipsi [nimic].

25 Vei cunoaște că mare va fi descendența ta
și ceea ce va ieși din tine va fi ca iarba de pe pământ.

26 Vei ajunge la maturitate în mormânt,
cum se înalță snopii la timpul lor.

27 Iată, pe acestea le-am cercetat și așa este!
Ascultă și cunoaște-le pentru tine!”.

6.

Răspunsul lui Iob către Elifaz

Povara neliniștii

1 Iob a luat cuvântul și a zis:

2 O, dacă s-ar cântări necazul meu
și dacă ar fi pusă împreună pe cântar supărarea mea!

3 Ar fi mai grele decât nisipul mării;
de aceea cuvintele mele sunt confuze.

4 Căci săgețile Celui Atotputernic,
al căror venin îl bea duhul meu, sunt în mine.
Înfrișorările lui Dumnezeu sunt îndreptate asupra mea.

5 Oare rage măgarul sălbatic lângă iarbă?
Sau mugește boul lângă nutrețul său?

6 Ce e fără gust se mănâncă oare fără sare?
Sau este vreun gust în sucul de nalbă?

7 Ceea ce a refuzat sufletul meu să atingă,
aceea este hrană în durerea mea.

Să mă zdrobească Dumnezeu!

8 Cine ar face să se îplinească cererea mea!

De-ar da Dumnezeu [să se împlinească] speranța mea!

⁹ De-ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească,
să-și întindă mâna și să mă sfărâme!

¹⁰ Ar mai fi pentru mine o mângâiere,
aș tresălta în durerea care nu cruță,
pentru că nu am ascuns cuvintele Celui Sfânt.

¹¹ Care este puterea mea ca să [mai] aștept?
Care este sfârșitul meu ca să [mai] lungesc viața mea?

¹² Oare puterea mea este puterea pietrelor?
Sau carnea mea este de bronz?

¹³ Oare este vreun ajutor pentru mine?
Planul [tău] s-a îndepărtat de mine!

Trădarea prietenilor

¹⁴ Celui disperat i se cuvine bunătate din partea prietenului său,
altfel ar putea abandona teama de Cel Atotputernic.

¹⁵ Frații mei m-au înșelat ca un torent,
ca albia torenților care trec.

¹⁶ Tulburați de gheață,
peste ei se ascunde zăpada.

¹⁷ În timp de secetă, seacă
și, [în timp] de arșiță, dispar din locul lor.

¹⁸ Caravanele o apucă pe drumul lor,
înaintează în pustiu și pier.

¹⁹ Caravanele din Teman le caută cu privirea,
călătorii din Șeba așteaptă după ele.

²⁰ S-au rușinat pentru că și-au pus încrederea,
au venit până la ei și au fost făcuți de ocară.

²¹ Așa sunteți și voi, un nimic.
Vedeți angoasa și vă temeți.

Cerere de dreptate

²² Oare v-am zis eu:
„Aduceți la mine
sau [aduceți] din averile voastre un dar la mine!

²³ Scăpați-mă din mâna celui care oprimă
și din mâna celor violenți eliberați-mă!”?

²⁴ Învățați-mă și voi tăcea;
faceți-mă să înțeleg ce am greșit!

²⁵ Cât de puternice sunt cuvintele dreptății!

Ce dovedesc dovezile voastre?

²⁶ Oare prin dovezi veți răsturna cuvintele
și [veți lăsa] în vânt vorbele celui deznădăjduit?

²⁷ Într-adevăr, vă aruncați asupra orfanului,
îl vindeți pe prietenul vostru.

²⁸ Acum, binevoiți să vă întoarceți spre mine!
În fața voastră oare, voi minți?

²⁹ Întoarceți-vă, să nu fie înșelăciune;
întorceți-vă încă o dată: dreptatea mea este aici.

³⁰ Oare este înșelăciune pe limba mea
sau cerul gurii mele nu înțelege supărările?

7.

Născuți pentru sclavie

¹ Oare nu este [numai] zbucium pentru om pe pământ
și zilele sale nu sunt ca zilele celui tocmit?

² După cum sclavul tânjește după umbră
și cel tocmit așteaptă plata lui,

³ așa este moștenirea mea: luni zadarnice
și nopți de chin mi-au fost rânduite.

⁴ Dacă mă culc, îmi spun:
„Când mă voi ridica?”.

Dar noaptea se lungește
și mă satur de zvârcolire până în zori.

⁵ Carnea mea este acoperită de viermi și crustă de pământ,
pielea mea se crapă și puroiază.

⁶ Zilele mele trec mai repede decât suveica
și se termină fără speranță.

⁷ Amintește-ți că zilele mele sunt o suflare
și ochii mei nu se vor mai întoarce să vadă binele.

⁸ Ochiul celui care vede nu mă va zări;
ochii tăi vor fi spre mine, dar eu nu voi mai fi.

⁹ Așa cum se risipește norul și se duce,
tot așa cel care coboară în Șeol nu se mai ridică.

¹⁰ Nu se va mai întoarce în casa lui
și nu-și va mai recunoaște locul său.

Sunt eu un monstru?

¹¹ De aceea, nici eu nu-mi voi ține gura,
voi vorbi în strâmtorarea sufletului meu,

mă voi plânge în amărăciunea inimii mele.

12 Oare sunt eu o mare sau un monstru
ca să pui pază peste mine?

13 Ziceam: „Patul meu mă va mângâia
și așternutul meu îmi va ușura durerea”.

14 Mă înspăimânți prin vise
și mă îngrozești prin viziuni.

15 Sufletul meu preferă sufocarea,
moartea, decât oasele mele.

16 Refuz: nu vreau să mai trăiesc niciodată!
Lasă-mă, căci zilele mele sunt deșertăciune!

17 Ce este omul că-l faci așa de mare
și că îl pui la inimă,

18 că îl vizitezi în fiecare dimineață
și în orice clipă îl pui la încercare?

19 De ce nu-ți iei privirea de la mine
și nu mă lași nici să-mi înghit saliva?

20 Am păcătuît: ce am făcut împotriva ta,
tu, care-l plăsmuiești pe om?

De ce m-ai pus ca țintă pentru tine,
încât am devenit povară pentru mine?

21 De ce nu îndepărtezi răzvrătirea mea
și nu treci cu vederea peste nelegiuirea mea?
Acum, mă voi culca în țărână,
mă vei căuta, și nu voi mai fi.

8.

Primul discurs al lui Bildad

Dreptatea divină

1 Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

2 Până când vei vorbi astfel
și cuvintele gurii tale vor fi ca un vânt puternic?

3 Oare Dumnezeu va înclina judecata
și Cel Atotputernic va înclina dreptatea?

4 Dacă fiii tăi au păcătuît împotriva lui,
i-a dat în mâna nelegiurii lor.

5 Dar dacă tu îl vei căuta pe Dumnezeu
și îl vei implora pe Cel Atotputernic,

6 dacă tu ești curat și drept,
atunci el se va ridica pentru tine

și va răsplăti locuința dreptății tale.

⁷ Deși începutul tău era mic,
sfârșitul tău va fi foarte mare.

Înțelepciunea celor din vechime

⁸ Întreabă generațiile de odinioară
și reflectează la experiența părinților lor.

⁹ Căci noi suntem de ieri și nu știm;
ca o umbră sunt zilele noastre pe pământ.

¹⁰ Oare nu te vor învăța și-ți vor spune
și din inima lor vor scoate cuvinte?

¹¹ Oare crește papura fără mlaștină?
Sau se înalță trestia fără apă?

¹² Când este încă pe tulpină, netăiată,
se usucă înaintea oricărei plante.

¹³ Astfel sunt căile celor care îl uită pe Dumnezeu
și speranța celui fățarnic dispare;

¹⁴ Încrederea lui va slăbi
și siguranța lui este ca o pânză de păianjen.

¹⁵ Se va rezema de casa lui, dar nu va sta [în picioare],
se va prinde de ea, dar nu va ține.

¹⁶ Viguros este înaintea soarelui
și peste grădina lui face să iasă ramurile sale.

¹⁷ Își împletește rădăcinile în grămada de pietre,
printre pietre se vede.

¹⁸ Dar dacă-l smulgi de la locul său,
acesta îl va renega: „Nu te-am văzut [niciodată]”.

¹⁹ Aceasta este bucuria căii sale;
alții vor răsări din țărână.

²⁰ Iată, Dumnezeu nu-l va respinge pe cel integru,
și nu va întări mâna celor răi,

²¹ până ce va umple gura ta de surâs
și buzele tale, de strigăt de bucurie.

²² Cei care te urăsc se vor îmbrăca în rușine
și cortul celor nelegiuîți nu va mai fi.

9.

Răspunsul lui Iob către Bildad

Atotputernicia divină

- ¹ Iob a luat cuvântul și a zis:
- ² „Într-adevăr, știu că e așa.
Cum ar putea să fie drept omul înaintea lui Dumnezeu?
- ³ Dacă ar dori să se certe cu el,
nu i-ar răspunde la una dintr-o mie [de provocări].
- ⁴ El este înțelept cu inima și tare în putere.
cine s-a întărit împotriva lui și are pace?
- ⁵ El mută munții fără ca ei să știe
că îi răstoarnă în mânia lui.
- ⁶ Cutremură pământul din locul lui
și coloanele sale se clatină.
- ⁷ Vorbește soarelui și nu răsare
și sigilează stelele.
- ⁸ Întinde singur cerurile
și umblă pe înălțimile mării.
- ⁹ El face Ursa, Orionul și Pleiadele
și camerele din Teman.
- ¹⁰ El face lucruri mari care nu pot fi pătrunse,
fapte minunate care nu pot fi numărate.
- ¹¹ Iată, trece pe lângă mine, și eu nu-l văd;
se duce, și eu nu-mi dau seama.
- ¹² Dacă el se ridică, cine-l face să se întoarcă
și cine-i poate spune: «Ce faci?»?
- ¹³ Dumnezeu nu-și întoarce mânia;
sub el sunt înjosite ajutoarele orgoliului.

Dreptatea celui mai puternic

- ¹⁴ Dar eu, cum să-i răspund
și cum să aleg cuvintele mele împotriva lui?
- ¹⁵ Chiar dacă aș fi drept, nu i-aș putea răspunde
și ar trebui să cer îndurare celui care mă judecă.
- ¹⁶ Dacă aș striga și mi-ar răspunde,
nu aș fi sigur că a ascultat glasul meu.
- ¹⁷ El mă strivește în furtună
și înmulțește ce este zdrobit în mine pe degeaba.
- ¹⁸ Nu lasă să mi se întoarcă suflarea
și mă satură cu amărăciune.
- ¹⁹ Cât despre forță, el este puternic.
Cât despre judecată, cine mă va prezenta?
- ²⁰ Dacă aș fi drept, gura mea m-ar învinovăți;
de-aș fi integru, el mă va declara vinovat.

Cruzimea lui Dumnezeu

21 Dacă eu sunt integru, nici eu însumi nu știu;
îmi resping viața.

22 Totuna! De aceea am zis:
el îi nimicește fie pe integru, fie pe cel nelegiuit.

23 De-ar aduce biciul moartea dintr-odată!
El ia în râs disperarea celor nevinovați.

24 Pământul este dat în mâna celui nelegiuit
și acoperă fețele judecătorilor lui.
Dacă nu el, atunci cine altul?

25 Zilele mele trec mai repede decât cel care aleargă,
fug fără să vadă binele.

26 Se duc precum corăbiile de stuf,
ca vulturul care se repede asupra prăzii.

27 Dacă zic: «Voi uita plângerea mea,
îmi voi schimba înfățișarea și voi fi vesel»,

28 mă înspăimânt de toate chinurile mele.
Știu că nu mă vei considera nevinovat.

29 Eu sunt nelegiuit:
de ce să mă mai obolesc în zadar?

30 Dacă m-aș spăla în ape din zăpadă
și mi-aș curăța cu leșie palmele,

31 tot m-ai cufunda în groapă,
că s-ar scârbi de mine și hainele mele.

32 Căci nu este niciun om ca mine care să-i răspundă
și să mergem împreună la judecată.

33 Nu este între noi un arbitru
care să-și pună mâna peste noi amândoi,

34 să îndepărteze toiagul său de deasupra mea
și mânia lui să nu mă înspăimânte.

35 Atunci aş vorbi și nu m-aş teme de el,
dar nu este așa; eu sunt singur cu mine.

10.

Disprețul creaturii

1 Sufletul meu s-a dezgustat de viață.

Voi da frâu liber plângerii mele
și voi vorbi în amărăciunea sufletului meu.

2 Îi spun lui Dumnezeu:

«Nu mă considera vinovat!

Fă-mă să înțeleg de ce te cerți cu mine!».

³ Îți place să oprimi,
să respingi lucrarea mâinii tale
și să faci să strălucească sfatul celor nelegiuiți?

⁴ Oare ai tu ochi de carne,
ca să vezi așa cum vede omul?

⁵ Oare zilele tale sunt ca zilele omului
și anii tăi, ca zilele bărbatului,

⁶ că cercetezi nelegiuirea mea
și cauți la păcatul meu,

⁷ chiar dacă știi că nu sunt vinovat
și că nu este cine să mă salveze din mâna ta?

⁸ Mâinile tale m-au format
și m-au făcut desăvârșit în întregime.
Oare mă vei distruge?

⁹ Amintește-ți că din lut m-ai făcut
și în țărână mă vei face să mă întorc!

¹⁰ Oare nu m-ai muls ca laptele
și m-ai închegat ca brânza?

¹¹ M-ai îmbrăcat cu piele și carne,
m-ai țesut cu oase și nervi.

¹² Mi-ai dat viață și bunăvoință
și vizitarea ta mi-a păstrat duhul.

¹³ Dar ascundeai acestea în inima ta:
știi că aceasta era la tine.

Dorința reabilitării

¹⁴ Dacă am păcătuț, m-ai urmărit
și de nelegiuirea mea nu m-ai lăsat nepedepsit.

¹⁵ Dacă sunt vinovat, vai de mine!
Dacă sunt drept, nu-mi ridic capul.
M-am săturat de dispreț,
căci îmi văd mizeria.

¹⁶ Dacă s-ar înălța [capul],
m-ai vâna ca un leu
și ai întoarce lucrarea ta minunată față de mine.

¹⁷ Reînnoiești mărturiile tale față de mine,
mărești mânia ta împotriva mea,
mereu schimbând zbuciumul din mine.

¹⁸ De ce m-ai făcut să ies din sânul [mamei]?
Mi-aș fi dat duhul și niciun ochi nu m-ar fi văzut.

¹⁹ Aș fi ca și cum n-aș fi fost
și din pântece aș fi fost dus la mormânt.
²⁰ Oare nu sunt puține zilele mele și se termină?
Ia-ți [privirea] de la mine,
ca să mă înseninez puțin
²¹ înainte să mă duc
și să nu mă mai întorc spre ținutul întunericului și al umbrei morții,
²² ținut întunecat ca bezna umbrei morții,
fără noimă, unde strălucirea este ca bezna!”.

11.

Primul discurs al lui Țofar

Nebunia lui Iob

¹ Țofar din Naamah a luat cuvântul și a zis:
² „Oare să nu se răspundă la multele cuvinte?
Oare poate fi drept un vorbăreț?
³ Vorbăria ta va face oamenii să tacă?
Vei lua în râs și nu va fi cine să se rușineze?
⁴ Tu ai zis: «Învățătura mea este curată
și sunt fără pată în ochii tăi».
⁵ O, de-ar scoate Dumnezeu o vorbă
și de și-ar deschide buzele față de tine!
⁶ De ți-ar face cunoscute tainele înțelepciunii –
căci de nepătruns sunt spre înțelegere –
ai ști că Dumnezeu uită de nelegiuirea ta!
⁷ Poți tu, cercetând, să-l găsești pe Dumnezeu
sau să-l afli în mod desăvârșit pe Cel Atotputernic?
⁸ El este ca înălțimile cerurilor: ce poți face tu?
Este ca adâncurile Șeolului: ce poți ști?
⁹ Măsura lui este mai întinsă decât pământul
și lățimea, [mai mare] decât marea.
¹⁰ Dacă trece, dacă închide, dacă convoacă,
cine poate face să se întoarcă?
¹¹ Căci el îi cunoaște pe oamenii vanității,
vede nelegiuirea, chiar dacă nu se observă.
¹² Omul nebun devine inteligent
când puiul de măgar va da naștere unui om!

Viața cea nouă

¹³ Dar tu, întărește-ți inima
și întinde-ți palmele spre el!
¹⁴ Dacă îndepărtezi nedreptatea din mâinile tale
și nu lași să locuiască nelegiuirea în cortul tău,
¹⁵ atunci îți vei ridica fața din infirmitate,
vei fi stabil și nu te vei teme;
¹⁶ atunci tu vei uita chinul,
îți vei aminti ca de apele care au trecut.
¹⁷ Viața ta se va ridica precum amiaza,
întunericul tău va deveni ca aurora.
¹⁸ Vei avea încredere, pentru că este speranță,
și, întorcându-te, vei locui în siguranță.
¹⁹ Te vei culca și nu va fi cine să te înspăimânte
și mulți se vor îndrepta spre fața ta.
²⁰ Dar ochii celor nelegiuți se vor consuma;
locul de scăpare va pieri de la ei
și speranța lor va fi să-și dea duhul”.

12.

Răspunsul lui Iob către Țofar

Resentiment

¹ Iob a luat cuvântul și a zis:
² „Într-adevăr, voi sunteți poporul
și cu voi moare înțelepciunea!
³ Sunt și eu inteligent ca voi,
nu am decăzut mai mult decât voi!
Cine nu știe astfel de lucruri?
⁴ Sunt luat în răs de prietenul meu,
eu, care îl chem pe Dumnezeu, și el îmi va răspunde.
Cel drept, cel integru este luat în răs.
⁵ «Derâdere pentru nenorocire! –
sunt gândurile celui liniștit –
îmbrânceli pentru cel al cărui picior se clatină».
⁶ Corturile celor care prădează sunt în liniște;
sunt în locuri sigure cei care-l provoacă pe Dumnezeu
și-l fac pe Dumnezeu să vină în mâna lor.
⁷ Totuși, întreabă animalele și te vor învăța,
păsările cerului și-ți vor face cunoscut!
⁸ Sau plânge-te pământului și el te va învăța,

și-ți vor povesti peștii mării.

⁹ Cine între toate acestea nu știe
că mâna Domnului a făcut aceasta?

¹⁰ El are în mână sufletul a tot ce este viu
și duhul oricărei fapturi umane.

Distrugătorul divin

¹¹ Oare nu deosebește urechea cuvintele
și cerul gurii nu gustă mâncarea?

¹² La cei bătrâni este înțelepciune
și la cel cu multe zile, înțelegerea.

¹³ La el este înțelepciunea și puterea,
ale sale sunt sfatul și înțelegerea.

¹⁴ Iată, el dărâmă și nimeni nu poate construi,
închide pentru om și nimeni nu poate deschide.

¹⁵ Iată, el oprește apele și ele se usucă,
le dă drumul și ele schimbă pământul.

¹⁶ Cu el sunt puterea și planul;
ai lui sunt cel care se înșală și cel care înșală.

¹⁷ Îi face să meargă cu picioarele goale pe sfetnici
și pe judecători îi face să înnebunească.

¹⁸ Desface legăturile regilor
și leagă o cingătoare la coapsele lor.

¹⁹ El îi face pe preoți să meargă cu picioarele goale
și îi răstoarnă pe cei [care se cred] veșnici.

²⁰ Leagă buzele celor siguri
și ia simțul celor bătrâni.

²¹ Revarsă derâdere asupra celor generoși,
slăbește centura celor puternici.

²² Dezvăluie adâncimile din întuneric
și face să iasă la lumină umbra morții.

²³ Face mari neamurile și le nimicește,
le răspândește și le călăuzește [înapoi].

²⁴ Leagă inima conducătorilor poporului pământului
și-i face să rătăcescă în pustiul fără drum.

²⁵ Bâjbăie în întuneric, fără lumină,
rătăcesc ca bețivii.

13.

Acuze

- ¹ Iată, pe toate le-a văzut ochiul meu,
urechea mea a auzit și le-a înțeles.
- ² Ce știți voi, știu și eu:
nu am decăzut mai mult decât voi.
- ³ Totuși, vreau să vorbesc cu Cel Atotputernic,
doresc să discut cu Dumnezeu.
- ⁴ Voi sunteți niște făuritori de minciună,
niște doctori ai deșertăciunii sunteți voi toți.
- ⁵ De-ați fi tăcut!
Ar fi pentru voi înțelepciune.
- ⁶ Ascultați reproșul meu
și luați aminte la cauza buzelor mele!
- ⁷ Poate vreți să spuneți lui Dumnezeu nelegiuire
și să-i vorbiți cu înșelăciune?
- ⁸ Vreți să fiți părtinitori pentru Dumnezeu,
ca să-l apărați?
- ⁹ Ar fi bine dacă el v-ar cerceta?
Sau vreți să-l înșelați cum se înșală un om?
- ¹⁰ El v-ar reproșa
dacă în ascuns ați fi părtinitori.
- ¹¹ Oare măreția lui nu vă înspăimântă
și teroarea lui nu cade asupra voastră?
- ¹² Amintirile voastre sunt proverbe de cenușă
și replicile voastre, replici de lut.

Pregătirea procesului

- ¹³ Tăceți dinaintea mea!
Vreau să vorbesc, orice ar trece peste mine!
- ¹⁴ Pentru aceasta, îmi voi pune carnea între dinții mei
și sufletul meu îl voi pune în palma mea.
- ¹⁵ Iată, chiar dacă mă va ucide, în el îmi voi pune speranța;
dar îmi voi apăra în fața lui căile mele.
- ¹⁶ Chiar și aceasta poate fi spre mântuirea mea:
în fața lui nu vine cel fățarnic.
- ¹⁷ Ascultați, ascultați cuvintele mele
și demonstrația mea să fie în urechile voastre!
- ¹⁸ Iată-mă, sunt gata de judecată!
Știu că am dreptate.
- ¹⁹ Cine este cel care vrea să se certe cu mine?
Acum, dacă aș tăcea, mi-aș da duhul.

Proces împotriva lui Dumnezeu

20 Numai două lucruri să nu faci cu mine
și atunci nu mă voi ascunde de fața ta!

21 Îndepărtează-ți mâna de deasupra mea
și teroarea ta să nu mă înspăimânte!

22 Cheamă-mă și eu îți voi răspunde!
Sau eu voi vorbi și tu îmi vei replica.

23 Câte sunt fărădelegile și păcatele mele?
Fă-mă să cunosc răzvrătirea și păcatul meu!

24 Pentru ce îți ascunzi fața
și mă consideri dușman al tău?

25 De ce înspăimânți o frunză care cade
și urmărești un pai uscat?

26 Căci tu scrii împotriva mea lucruri amare
și mă faci să moștenesc nelegiuirile tinereții mele.

27 Pui în butuci picioarele mele
și supraveghezi toate cărările mele
și urmărești urmele picioarelor mele.

28 [Omul] se învechește ca un lucru putred,
ca o haină roasă de molie.

14.

Destinul omului

1 Omul născut din femeie are zile puține
și este sătul de frământare.

2 Ca o floare răsare și este tăiat,
fuge ca umbra fără să stea.

3 Asupra unuia ca acesta tu îți deschizi ochii.
Și pe mine mă aduci la judecată cu tine?

4 Cine poate să dea ceva curat din ce este impur?
Nimeni!

5 Dacă zilele lui sunt stabilite,
numărul lunilor sale este la tine;
i-ai stabilit hotărâri pe care nu le poate încălca,

6 întoarce-ți privirea de la el, ca el să aibă tihnă
și să se poată bucura precum cel tocmit de ziua lui!

7 Este și pentru copac speranță:
dacă este tăiat, înverzește din nou
și lăstarii lui nu încetează.

8 Dacă îmbătrânește în pământ rădăcina lui,
dacă moare în praf trunchiul său,

⁹ răsare de la mirosul apei,
face ramuri ca o plantă.
¹⁰ Cel viteaz moare și dispăre;
când omul își dă duhul, unde este?
¹¹ Se duc apele din lac
și torentul seacă și se usucă.
¹² Și omul se culcă și nu se mai ridică,
până când vor fi cerurile
nu se trezește și nu se scoală din somnul său.

Denunț și lamentație

¹³ Ce n-aș da de m-ai ascunde în locuința morților
și de m-ai ține închis până când va trece mânia ta!
De-ai fixa o hotărâre pentru mine
și ți-ai aminti de mine!
¹⁴ Dacă omul moare, poate el să mai trăiască?
În toate zilele zbuciumului meu aș aștepta,
până când va veni schimbarea mea.
¹⁵ Atunci m-ai chema și eu ți-aș răspunde,
ți-ar fi dor de lucrarea mâinilor tale.
¹⁶ Acum tu îmi numeri pașii,
atunci tu nu mi-ai spiona păcatul;
¹⁷ ai sigila în desagă răzvrătirea mea
și ai trece peste nelegiuirea mea.
¹⁸ Of, cum muntele cade și se năruie
și stânca se mută din locul ei,
¹⁹ cum pietrele macină apele
și șuvoaiele târăsc praful pământului,
așa faci tu să piară speranța omului.
²⁰ Tu îl strivești și se duce pentru totdeauna;
îi schimbi fața și îl lași.
²¹ Dacă fiii lui sunt cinstiți, el nu știe;
dacă sunt neînsemnați, nu bagă de seamă.
²² Ci simte numai chinul trupului său,
jelește pentru suferința sufletului său”.

15.

AL DOILEA CICLU DE DISCURSURI

Intervenția lui Elifaz

Prezumție nelegiuită

¹ Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:

² „Oare înțeleptul răspunde cu o cunoaștere superficială
și-și umple pânțelele cu [vânt] din Răsărit?

³ Se apără prin cuvinte fără conținut
și prin vorbe fără folos?

⁴ Tu desființezi teama [de Domnul]
și slăbești reflecția înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Căci nelegiuirea ta îți învață gura
și alegi limba celor vicleni.

⁶ Gura ta te face vinovat, nu eu
și buzele tale mărturisesc împotriva ta.

⁷ Oare ești tu primul om care s-a născut?
Sau ai fost conceput înaintea colinelor?

⁸ Ai auzit tu taina lui Dumnezeu
și ai luat pentru tine înțelepciune?

⁹ Ce știi tu și nu știm noi?
Ce înțelegere ai tu și nu este cu noi?

¹⁰ Chiar și cel cărunt și cel bătrân sunt între noi,
mai în vârstă decât tatăl tău.

¹¹ Oare sunt puțin lucru pentru tine mângâierile lui Dumnezeu
și cuvântul blând [adresat] ție?

¹² Unde te duce inima
și de ce clipesc ochii tăi,

¹³ că-ți întorci duhul împotriva lui Dumnezeu
și faci să iasă din gura ta [astfel de] cuvinte?

¹⁴ Ce este omul ca să fie curat
sau drept cel născut din femeie?

¹⁵ Iată, el nu se încrede în sfinții săi
și cerurile nu sunt curate în ochii lui.

¹⁶ Cu atât mai mult cel abominabil și corupt,
omul care bea nedreptatea ca pe apă.

Pedeapsa cuvenită

¹⁷ Te voi instrui: ascultă-mă
și-ți voi povesti ceea ce am văzut!

¹⁸ Ceea ce au făcut cunoscut înțelepții
și nu le-a fost ascuns de către părinții lor.

¹⁹ Doar lor le-a fost dată țara

și niciun străin nu a trecut prin mijlocul lor.

20 «În toate zilele sale, cel nelegiuit se chinuie
și numărul anilor este ascuns pentru cel violent.

21 Glas de spaimă este în urechile lui;
când este în pace, cel care prădează vine peste el.

22 El nu crede că se va întoarce din întuneric,
este destinat sabiei.

23 Rătăcește după pâine, dar unde este?
Știe că este fixată pentru el ziua întunericului.

24 Îl înspăimântă strâmtorarea și necazul îl copleșește
ca un rege pregătit de bătălie.

25 Căci și-a întins mâna împotriva lui Dumnezeu
și s-a dat viteaz împotriva Celui Atotputernic.

26 Aleargă împotriva lui cu îngâmfare,
în spatele scuturilor sale groase.

27 Avea fața acoperită de grăsime
și și-a făcut osânză pe șolduri.

28 Locuia în cetăți dezolate,
în case nelocuite care erau sortite să devină grămezi.

29 Nu se va îmbogăți și bogăția lui nu va dura,
iar prosperitatea lui nu se va întinde pe pământ.

30 Nu se va putea îndepărta din întuneric,
flacăra va usca lăstarul său
și va fi îndepărtată suflarea gurii sale.

31 Să nu se încreadă în vanitatea lui care înșală,
căci deșertăciune va fi răsplata lui.

32 Se va împlini, dar nu în ziua lui,
și ramura lui nu va înverzi.

33 Va fi tratat cu violență, ca vița-de-vie fără rod,
ca măslinul care își leapădă floarea.

34 Căci adunarea celor fățarnici va fi fără rod
și focul va devora corturile celor care mituiesc.

35 El zămislește chin și naște nelegiuire,
iar pântecele lor pregătește înșelăciune”.

16.

Răspunsul lui Iob către Elifaz

Chinuit de oameni și de Dumnezeu

¹ Iob a luat cuvântul și a zis:

² „Am auzit multe ca acestea.

Voi toți sunteți mângâietori de chin.

3 Oare este vreun sfârșit pentru cuvintele în vânt?

Ce te constrânge să răspunzi?

4 Și eu aș vorbi ca voi,

dacă sufletul vostru ar fi în locul sufletului meu.

Aș putea lega cuvinte împotriva voastră

și, în aceasta, aș clătina din cap împotriva voastră.

5 V-aș întări cu gura mea,

mișcarea buzelor mele v-ar alina.

6 Dacă vorbesc, durerea mea nu se alină,

iar dacă tac, de ce nu pleacă de la mine?

7 Dar acum, vai de mine!

Tu ai devastat compania mea.

8 M-ai zbârcit: este o mărturie.

Slăbiciunea mea se ridică împotriva mea

și mărturisește în fața mea.

9 Mânia lui sfâșie și mă urmărește,

scrâșnește din dinți împotriva mea,

cel care mă oprimă mă străfulgeră cu ochii.

10 Își deschid larg gurile împotriva mea,

îmi lovesc obraji cu ocară

și se îngrămădesc împreună împotriva mea.

11 Dumnezeu mă dă în mâna celui nedrept,

mă predă în mâinile celor nelegiuiți.

12 Eram liniștit și m-a frânt,

m-a apucat de ceafă și m-a zdrobit;

m-a ridicat ca să-i fiu țință.

13 Săgețile lui m-au înconjurat,

mi-a străpuns răunchii

și mi-a vărsat fierea pe pământ.

14 M-a rupt bucăți peste bucăți

și se aruncă asupra mea ca un războinic.

15 Mi-am cusut un sac pe piele

și mi-am plecat fruntea în țărână.

16 Fața mi s-a înroșit de plâns,

umbra morții este pe pleoapele mele,

17 deși nu a fost violență pe palmele mele

și rugăciunea mea a fost curată.

Apel insistent

18 Pământule, nu-mi acoperi sângele

și să nu mai fie loc pentru strigătul meu!

- ¹⁹ Chiar acum, martorul meu este în cer,
garantul meu este în înălțimi.
- ²⁰ Prietenii mei sunt cei care mă batjocoresc;
spre Dumnezeu ochii mei varsă lacrimi.
- ²¹ El să fie arbitru între om și Dumnezeu,
la fel ca între om și prietenul lui.
- ²² Căci numărul anilor trece
și eu mă duc pe cărare fără să mă mai întorc.

17.

- ¹ Îmi pierе răsuflarea, zilele mele se sting
și mormântul este soarta mea.
- ² Oare batjocoritorii mei nu sunt cu mine
și ochiul meu nu se odihnește între jignirile lor?
- ³ Pune, te rog, garantul meu la tine:
cine este cel care va bate palma cu mine?
- ⁴ Căci tu le-ai ascuns inima de la înțelegere,
de aceea nu vor putea să se ridice.
- ⁵ Cine-și trădează prietenii spre pradă,
chiar și ochii fiilor săi se vor sfârși.

Lamentațiune sfâșietoare

- ⁶ M-ai făcut de batjocură pentru popoare
și am devenit de scuipat în față.
- ⁷ Ochiul mi se întunecă din cauza zbuciumului,
toate mădulele mele sunt ca umbra.
- ⁸ Cei drepti se vor uimi de aceasta
și cel curat se va ridica peste cel fățarnic.
- ⁹ Cei drepti își vor ține calea
și mâinile curate își vor adăuga putere.
- ¹⁰ Cât despre voi toți, întoarceți-vă și veniți:
nu voi găsi între voi un înțelept.
- ¹¹ Zilele mele au trecut,
planurile s-au năruit, ca și dorințele inimii mele.
- ¹² Noaptea o fac ca ziua,
[spun] că ziua este aproape când este întuneric.
- ¹³ Dacă aș aștepta, locuința morților ar fi casa mea,
în întuneric îmi aștern patul.
- ¹⁴ Am strigat către groapă: «Tu ești tatăl meu»,
și către vierme: «Mama mea și sora mea!».
- ¹⁵ Unde este atunci speranța mea?

Cine a văzut speranța mea?

¹⁶ Va coborî în părțile locuinței morților
când împreună ne vom cufunda în țărână”.

18.

Intervenția lui Bildad

Reproș

¹ Bildad din Șuah a luat cuvântul și a spus:

² „Până când veți pune limită cuvintelor?
Înțelegeți și apoi vom vorbi!

³ De ce suntem considerați ca animalele,
precum cei impuri, în ochii voștri?

⁴ Tu, care ești ros de mânia ta,
oare pentru tine să fie abandonat pământul
și stânca să se mute din locul său?

Soarta celui nelegiuit

⁵ Chiar și lumina celor nelegiuiți se va stinge
și nu va străluci flacăra focului lor.

⁶ Lumina se va întuneca în cortul lui
și candela se va stinge deasupra sa.

⁷ Pașii săi viguroși se vor restrânge
și planurile sale îl vor dărâma.

⁸ Căci va fi împins cu picioarele sale în plasă
și va umbla în laț.

⁹ Este prins de călcâi în cursă
și rețeaua îl apucă.

¹⁰ Funia pentru el este ascunsă în pământ
și capcana sa este de-a lungul căii.

¹¹ De jur împrejur îl înfricoșează spaimele
și-l urmăresc pas cu pas.

¹² Vigoarea lui va fi [mistuită] de foamete
și nenorocirea va fi lângă el.

¹³ Părțile pielii sale vor fi devorate,
părțile lui le va devora întâiul născut al morții.

¹⁴ Va fi smuls din cortul siguranței sale,
va fi făcut să pășească spre regele spaimelor.

¹⁵ Va locui în cortul său cel care nu este al său

și va fi presărat sulf deasupra locuinței lui.

16 Dedesubt i se usucă rădăcinile,
iar deasupra îi sunt tăiate ramurile.

17 Amintirea lui va pieri de pe pământ
și nu va avea nume în afară.

18 Va fi condus de la lumină la întuneric
și va fi izgonit din lume.

19 Nu va avea nici urmași și nici descendență în poporul său,
niciun supraviețuitor în locuințele sale.

20 La ziua lui, se vor uimi cei din urmă,
iar pe cei de odinioară îi va apuca groaza.

21 Într-adevăr, acestea sunt locuințele celui nedrept,
acesta este locul celui care nu-l cunoaște pe Dumnezeu”.

19.

Răspunsul lui Iob către Bildad

Activitatea divină

1 Iob a luat cuvântul și a zis:

2 „Până când îmi veți chinui sufletul
și mă veți zdrobi prin cuvinte?

3 Aceasta este a zecea oară că mă umiliți,
și nu vă este rușine să mă zăpăciți?

4 Dacă într-adevăr am rătăcit,
rătăcirea mea va locui cu mine.

5 Dacă într-adevăr vreți să vă ridicați peste mine,
reproșându-mi ocară,

6 atunci să știți că Dumnezeu m-a înclinat,
m-a înconjurat cu plasa lui.

7 Iată, strig din cauza violenței, și nu este cine să răspundă;
strig după ajutor, și nu este cine [să facă] judecată.

8 A îngărdit calea mea și nu pot trece
și pe cărările mele a pus întuneric.

9 M-a dezbrăcat de onoarea mea
și a îndepărtat cununa capului meu.

10 M-a dărâmat din toate părțile și mă duc,
a smuls speranța mea ca pe un copac.

11 Și-a aprins mânia împotriva mea,
m-a considerat ca pe un potrivnic al său.

12 Trupele lui vin împreună,
și-au făcut drumuri împotriva mea;

el și-a fixat tabăra în jurul cortului meu.

Singurătate

13 I-a îndepărtat pe frații mei de la mine
și cunoscuții mei s-au înstrăinat de mine.

14 Au încetat [să mai fie] apropiații mei
și m-au uitat cei care mă cunoșteau.

15 Locuitorii casei mele și slujitoarele mele mă consideră ca străin,
am devenit un venetic în ochii lor.

16 Îl chem pe slujitorul meu și nu-mi răspunde,
cu gura mea îl rog.

17 Suflarea mea este străină pentru soția mea,
sunt de milă pentru fiii sânului meu.

18 Până și copiii mă resping:
dacă mă ridic, vorbesc împotriva mea.

19 Mă disprețuiesc toți prietenii mei apropiați
și cei pe care îi iubeam s-au întors împotriva mea.

20 De pielea mea și de carnea mea atârnă oasele mele
și am scăpat cu pielea de pe dinții mei.

21 Aveți milă, aveți milă de mine, voi, prieteni ai mei!
Căci mâna lui Dumnezeu m-a atins.

22 De ce mă urmăriți ca Dumnezeu
și nu vă săturați de carnea mea?

Răscumpărătorul cel viu

23 Ce n-aș da să fie scrise cuvintele mele,
ce n-aș da să fie înscrise într-o carte!

24 Cu un condei de fier sau de plumb
să fie săpate pentru totdeauna în stâncă!

25 Eu știu că răscumpărătorul meu este viu
și că, în cele din urmă, se va ridica peste țărână.

26 După ce îmi vor roade această piele a mea,
fără carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu.

27 Eu îl voi vedea și ochii mei vor privi și nu altcineva.
Rărunchii mei se sfârșesc în mine.

28 Veți spune: «Cum îl vom urmări?».
Rădăcina acestui lucru se găsește în mine.

29 Înstrăinați-vă de sabie,
căci acestea sunt nelegiuiri [sortite] sabiei,
ca să recunoașteți că există o judecată”.

Intervenția lui Țofar

Ruina celui nelegiuit

- ¹ Țofar din Naamah a luat cuvântul și a zis:
- ² „Pentru aceasta gândurile mele se întorc în mine
și din această cauză mă grăbesc:
- ³ Am auzit muștrări care mă înjosesc
și duhul priceperii mele mă face să răspund.
- ⁴ Oare nu știi aceasta:
dintotdeauna, de când omul a fost pus pe pământ,
- ⁵ strigătul de bucurie al celor nelegiuiți este scurt
și veselia celui fățarnic este doar pentru o clipă.
- ⁶ Chiar dacă măreția lui s-ar înălța până la ceruri
și capul lui ar atinge norii,
- ⁷ va pieri pentru totdeauna ca excrementele sale,
iar cei care l-au văzut vor zice: «Unde este?».
- ⁸ Va zbura ca un vis și nu va mai fi găsit,
va fi alungat ca o viziune de noapte.
- ⁹ Ochiul care-l căuta cu privirea nu-l va mai [zări]
și nu va mai observa locul lui.

Renunțarea totală

- ¹⁰ Fiii săi îi vor plăti pe cei săraci
și mâinile lor vor da înapoi bogăția sa.
- ¹¹ Oasele lui sunt pline de vigoarea tinereții
și se va odihni cu el pe țărână.
- ¹² Chiar dacă răul era dulce în gura lui,
îl va ascunde sub limba sa.
- ¹³ Îl va păstra și nu-l va abandona,
îl va menține în cerul gurii sale.
- ¹⁴ Hrana lui, în măruntaiele lui,
se va transforma în venin de viperă în interiorul lui.
- ¹⁵ A înghițit bogăția, dar o va vărsa,
Dumnezeu o va izgoni din sânul său.
- ¹⁶ Va suge otravă de viperă
și limba de șarpe îl va ucide.
- ¹⁷ Nu va mai vedea în văi râuri și torente de miere și de unt.

- ¹⁸ El va da înapoi câștigul și nu-l va înghiți;
de bogăția schimbului său nu se va bucura.
- ¹⁹ Pentru că i-a zdrobit, i-a abandonat pe cei săraci
și a jefuit casa pe care nu a construit-o.
- ²⁰ Pentru că nu a știut să fie liniștit în sânul său,
de ceea ce el dorea, nu va scăpa.
- ²¹ Nu s-a salvat nimic de la lăcomia lui:
de aceea nu va dura bunăstarea lui.
- ²² În plinătatea abundenței sale, va fi strâmtorat
și toate mâinile celui care suferă vor veni peste el.
- ²³ Când își va umple sânul,
[Dumnezeu] va trimite împotriva lui mânia sa aprinsă,
o va face să plouă peste el, în carnea lui.
- ²⁴ Dacă va fugi de arma de fier,
îl va străpunge arcul de bronz.
- ²⁵ Trage și scoate [săgeata] din spatele lui.
Și când strălucirea [săgeții iese] din fierea lui,
spaimile vin asupra lui.
- ²⁶ Tot întunericul se ascunde peste ce a adunat el:
va devora un foc peste care nu s-a suflat,
va fi distrus ce a rămas în cortul său.
- ²⁷ Cerurile vor dezvălui nelegiuirea lui
și pământul se va ridica împotriva lui.
- ²⁸ Va descoperi produsele casei sale,
se vor scurge în ziua mâniei lui.
- ²⁹ Aceasta este partea omului nelegiuit de la Dumnezeu,
moștenirea hotărâtă lui de Dumnezeu”.

21.

Răspunsul lui Iob către Țofar

Curajul adevărului

- ¹ Iob a luat cuvântul și a zis:
- ² „Ascultați cuvintele mele
și aceasta să fie [pentru mine] mângâierea voastră!
- ³ Lăsați-mă să vorbesc
și, după ce voi vorbi, luați în derâdere!
- ⁴ Oare eu mă plâng unui om?
De ce nu ar fi duhul meu neliniștit?
- ⁵ Întoarceți-vă spre mine,
uimiți-vă și puneți-vă mâna la gură!

⁶ Dacă-mi amintesc, mă înspăimânt
și un cutremur îmi cuprinde carnea.

Succesul celor nelegiuți

⁷ De ce trăiesc cei nelegiuți,
îmbătrânesc, ba chiar se întăresc în putere?

⁸ Descendența lor se stabilește în fața lor împreună cu ei
și ce iese din ei, înaintea ochilor lor.

⁹ Casele lor sunt în pace, fără teamă,
iar toiagul lui Dumnezeu nu este peste ei.

¹⁰ Taurul lor este rodnic și nu dă greș,
iar vaca lor fată și nu e sterilă.

¹¹ Îi lasă pe tinerii lor ca pe o turmă,
iar copiii lor se joacă.

¹² Înălță [cântece] cu tamburină și harpă
și se veselesc la sunetul flautului.

¹³ Își sfârșesc zilele în bunăstare
și într-o clipă coboară în locuința morților.

¹⁴ Deși ei îi spuneau lui Dumnezeu:

«Îndepărtează-te de la noi,
căci nu dorim cunoașterea căilor tale!

¹⁵ Ce este Cel Atotputernic ca să-i slujim?
Ce câștig am avea dacă ne-am ruga lui?».

¹⁶ Iată, oare nu este în mâna lor bunăstarea lor?
Departă de mine sfatul celor nelegiuți!

¹⁷ De câte ori nu se stinge candela celor nelegiuți
și vine peste ei nenorocirea!
El le face parte de dureri în mânia sa.

¹⁸ Ei vor fi ca paiele în fața vântului,
ca pleava purtată de furtună.

¹⁹ Dumnezeu rezervă pentru fiii săi pedeapsa,
îi face să plătească pentru ca să știe.

²⁰ Ochiul lui va vedea nefericirea
și va bea din mânia Celui Atotputernic.

²¹ Ce va fi de dorința lui în casa lui după el,
când numărul lunilor sale va fi împărțit?

Nepedepsirea celor nelegiuți

²² Oare pe Dumnezeu îl vom învăța cunoașterea,
el care îi judecă pe cei care se înalță?

²³ Cineva moare în plinătatea puterii sale,
cu totul liniștit și în pace.

²⁴ Membrele sale sunt pline de lapte
și măduva oaselor este proaspătă.

²⁵ Altcineva moare cu sufletul amarât,
fără să fi gustat bunăstarea.

²⁶ Împreună dorm în țărână,
și viermii îi acoperă.

²⁷ Eu cunosc gândurile voastre
și planurile pe care le faceți cu violență împotriva mea.

²⁸ Voi ziceți: «Unde este casa celui puternic
și unde este cortul locuințelor celor nelegiuiți?».

²⁹ Oare nu i-ați întrebat pe cei care trec pe drum
și semnele lor nu le recunoașteți?

³⁰ Căci pentru ziua nenorocirii este păstrat cel rău,
sunt duși pentru ziua furiei.

³¹ Cine îi face cunoscut în față calea lui?
Și pentru ce a făcut, cine-l răsplătește?

³² El este dus la groapă
și se veghează la mormânt.

³³ Îi sunt dulci bulgării din vale;
după el merge orice om,
iar cei înaintea lui sunt fără număr.

³⁴ Cum mă mângâiați cu deșertăciune?
Răspunsurile voastre rămân perfide”.

22.

AL TREILEA CICLU DE DISCURSURI

Intervenția lui Elifaz

Păcătosul care nu se căiește

¹ Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:

² „Oare lui Dumnezeu îi este de folos omul?
Cel înțelept își este de folos sieși.

³ Are vreo plăcere Cel Atotputernic că tu ești drept
sau vreun câștig că tu ești integru pe căile tale?

⁴ Oare pentru teama ta [de Domnul] te justifică [el]
și vine cu tine la judecată?

⁵ Oare nu e mare răutatea ta

și nelegiuirea ta nu este fără sfârșit?

6 Luai garanție de la frații tăi pe degeaba
și-i dezbrăcai de haine pe cei goi.

7 Nu dădeai să bea apă celui însetat
și celui flămând i-ai refuzat pâinea.

8 Omul puternic are pământ
și cel de vază locuiește pe el.

9 Le trimiteai cu mâinile goale pe cele văduve
și brațele celor orfani erau frânte.

10 De aceea ești înconjurat de lațuri
și te-a cuprins spaima pe neașteptate.

11 Nu vezi întunericul
și o mulțime de ape te acoperă.

Cel care controlează din întuneric

12 Oare nu este Dumnezeu în înălțimea cerurilor?
Privește vârful stelelor: cât sunt de înalte!

13 Și tu zici: «Ce știe Dumnezeu?
Oare poate să judece în spatele negurii?

14 Norii îl ascund și el nu vede,
umblă pe bolta cerului».

15 Oare vrei să ții calea veșnică
pe care au mers oamenii nelegiuți?

16 Ei au fost luați fără să mai aibă timp:
un torent le-a răsturnat temeliile.

17 Ei îi spuneau lui Dumnezeu:
«Îndepărtează-te de la noi!».
Căci ce poate să facă Cel Atotputernic pentru noi?

18 El le umpluse casele cu bunăstare.
Dar departe de mine sfatul celor nelegiuți!

19 Cei drepti văd și se bucură,
iar cel nevinovat îi ia în râs.

20 Într-adevăr, cel care s-a ridicat împotriva noastră este distrus
și ce a rămas de la ei este devorat de foc.

Apel la reconciliere

21 Atașează-te de el și fă pace!
Prin acestea va veni la tine bunăstarea.

22 Primește din gura lui învățătura
și pune cuvintele sale în inima ta!

²³ Dacă te vei întoarce la Cel Atotputernic, vei fi reclădit!

Îndepărtează nedreptatea din cortul tău!

²⁴ Pune în țărână aurul prețios

și printre stâncile din torente, [aurul] de Ofir.

²⁵ Cel Atotputernic va fi aurul tău prețios

și argint strălucitor pentru tine.

²⁶ Atunci îți vei găsi bucuria în Cel Atotputernic

și-ți vei ridica fața către Dumnezeu.

²⁷ Te vei ruga lui, și el te va asculta,

și voturile tale le vei împlini.

²⁸ Vei decide ceva și ți se va împlini,

iar pe căile tale va străluci lumina.

²⁹ Când el îi va umili, tu vei spune: «Curaj!».

El îi mântuiește pe cei cu ochii plecați.

³⁰ El îl salvează pe cel nevinovat:

va fi salvat prin curăția mâinilor tale”.

23.

Răspunsul lui Iob către Elifaz

Dorința de justificare

¹ Iob a luat cuvântul și a zis:

² „Chiar și azi plângerea mea este amară

și mâna lui apasă peste geamătul meu.

³ Ce n-aș da să-l aflui și să-l găsesc:

m-aș duce până la locuința lui.

⁴ M-aș prezenta înaintea lui la judecată

și mi-aș umple gura cu argumente.

⁵ Aș cunoaște cuvintele cu care mi-ar răspunde

și aș înțelege ce mi-ar spune.

⁶ Oare s-ar certa cu mine cu putere mare?

Nu, ci el mi-ar acorda atenție.

⁷ Un drept ar aduce argumente în fața lui

și aș scăpa pentru totdeauna de judecătorul meu.

⁸ Iată, merg înainte, și nu este;

înapoi, și nu dau de el.

⁹ Fac la stânga, și nu-l găsesc;

o iau la dreapta, și nu-l văd.

¹⁰ Căci el știe calea mea;

dacă m-ar încerca, aș ieși ca aurul.

¹¹ Pe urma lui s-a ținut piciorul meu,

calea lui am urmărit-o și nu m-am abătut.

¹² De porunca buzelor sale nu m-am îndepărtat
și am păstrat cuvintele gurii lui mai mult decât hotărârea mea.

Prezența lui Dumnezeu

¹³ Dacă el este într-o parte, cine-l va face să se întoarcă?
Ceea ce-i dorește sufletul, aceea face.

¹⁴ Căci el îmi răsplătește hotărârea
și la el sunt multe ca acestea.

¹⁵ De aceea, mă înspăimânt înaintea lui,
înțeleg că mă îngrozesc de el.

¹⁶ Dumnezeu intimidează inima mea
și Cel Atotputernic mă face să mă înspăimânt.

¹⁷ Căci nu am fost distrus de întuneric
și nu din cauza beznei îmi este acoperită fața.

24.

Societatea nedreaptă

¹ De ce nu sunt ascunse timpurile de Cel Atotputernic
și cei care-l cunosc de ce nu văd zilele sale?

² Unii mută hotarele,
jefuiesc turmele și le pasc.

³ Prind măgarul orfanilor
și iau ca garanție boul văduvei.

⁴ Îi abat pe cei nevoiași de pe cale
și pe cei umili ai țării îi fac să se ascundă împreună.

⁵ Iată, ca niște măgari sălbatici în pustiu,
ei ies la lucrarea lor doritori de pradă;
stepa le este hrană pentru puii lor.

⁶ Seceră nutreț de pe câmpie
și adună bobite din via celui nelegiuit.

⁷ Petrec noaptea goi, fără haine
și nu au învelitoare pe timp de frig.

⁸ De ploaie de pe munți sunt udați
și, pentru că nu au refugiu, se îngrămădesc în stâncă.

⁹ Îl jefuiesc pe cel orfan încă de la sân
și iau garanție în dauna celui umil.

¹⁰ Ei umblă goi, fără îmbrăcăminte,
și, fiind flămânzi, cară snopi.

¹¹ Printre rândurile [de măslini] storc untdelemnul,

calcă în teascuri și tot le este sete.

Inutilitatea rugăciunii

12 Oamenii din cetate gem

și sufletul celor străpunși strigă după ajutor,
dar Dumnezeu nu ia în seamă rugăciunea.

13 Alții sunt rebeli față de lumină,
nu recunosc căile sale și nu se întorc pe cărările sale.

14 Ucigașul se scoală odată cu lumina,
îi ucide pe cel umil și pe cel nevoiaș,
iar noaptea este ca un hoț.

15 Ochiul adulterului urmărește amurgul, zicând:
«Niciun ochi nu mă va zări»,
și-și pune un văl pe față.

16 Sparg noaptea casele
și ziua se închid în ele,
nu vor să știe de lumină.

17 Pentru ei toți, lumina este umbră a morții;
când o recunosc, [îi cuprind] spaima umbrei morții.

Dogmă și realitate

18 Sunt iuți pe suprafața apei,
blestemată este partea lor de moștenire pe pământ,
ei nu se întorc pe drumul viilor.

19 După cum seceta și arșița secătuiesc apele zăpezii,
tot așa locuința morților, pe cei care păcătuiesc.

20 Sânul îi uită, viermele se desfată cu dulceața lui;
nu mai este amintit și nedreptatea este frântă ca un copac.

21 El o devora pe cea sterilă, care nu a născut,
și nu-i făcea bine văduvei.

22 Deși cu puterea lui îi târa pe cei puternici,
când se ridică, nu va fi sigur printre cei vii.

23 I se dăduse să fie încrezător și sigur,
dar ochii lui erau asupra căilor sale.

24 S-au înălțat pentru puțin și nu mai sunt;
dar vor pieri ca toți și vor fi exterminați,
vor fi retezați ca vârful spicului.

25 Nu este așa?

Cine mă poate dovedi mincinos
și va considera nimic cuvântul meu?”.

25.

Intervenția lui Bildad

Sublimitatea lui Dumnezeu

¹ Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:

² „Stăpânirea și teroarea sunt ale lui,
el, care face pace din înălțimile sale.

³ Este oare număr pentru trupele sale?
Și peste cine nu se ridică lumina lui?

⁴ Cum ar putea fi drept omul în fața lui Dumnezeu
sau pur cel născut din femeie?

⁵ Iată, nici luna nu este strălucitoare
și nici stelele nu sunt pure în ochii lui.

⁶ Cu atât mai puțin omul, care este un vierme,
și fiul omului, o râmă!”.

26.

Răspunsul lui Iob către Bildad

¹ Iob a luat cuvântul și a zis:

² „Cum l-ai ajutat tu pe cel fără putere
și cum ai salvat brațul fără vigoare!

³ Cum l-ai sfătuit pe cel fără înțelepciune
și cât de mult ai făcut cunoscut planul!

⁴ Cui i-ai făcut cunoscute cuvintele
și ce fel de suflare iese din tine?

Transcendența lui Dumnezeu

⁵ Morții tremură dedesubtul apelor și al celor care le locuiesc.

⁶ Locuința morților este goală înaintea lui
și nu este vâl pentru împărăția morții.

⁷ Întinde nordul peste abis
și atârână pământul de ceea ce nu este.

⁸ Leagă apele de norii săi
și norul nu se rupe sub ele.

⁹ Acoperă fața tronului său
și-și întinde norul peste el.

¹⁰ Trasează o limită pe suprafața apelor,

până la extremitatea dintre lumină și întuneric.

11 Coloanele cerului se cutremură
și se uimesc la amenințarea lui.

12 Prin puterea lui, tulbură marea,
prin pricepere, îl zdrobește pe Rahab.

13 Cu suflarea lui, înseninează cerul
și mâna lui străpunge șarpele fugar.

14 Iată, acestea sunt marginile căilor sale!
Este un murmur cuvântul pe care-l auzim despre el?
Tunetul puterii sale, cine-l poate înțelege?”.

27.

Discursul lui Iob

Protest de nevinovăție

1 Iob a continuat să-și pronunțe asemănarea, zicând:

2 „Viu este Dumnezeu, care mi-a întors judecata,
Cel Atotputernic, care mi-a amărât sufletul!

3 Cât timp va mai fi suflare în mine
și suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele,

4 buzele mele nu vor rosti nedreptate
și limba mea nu va premedita înșelăciune.

5 Depart de mine să vă dau dreptate vouă!
Până când nu-mi voi da duhul,
nu voi întoarce integritatea mea de la mine.

6 Voi ține cu putere la dreptatea mea și nu voi ceda;
inima mea nu-mi reproșează niciuna din zilele mele.

7 Să fie ca un nelegiuit dușmanul meu
și ca un nedrept, cel care se ridică împotriva mea!

8 Care este speranța celui fățarnic
când Dumnezeu îl frânge,
când îi ia viața?

9 Îi ascultă Dumnezeu strigătul
când vine peste el strâmtorarea?

10 Se va bucura el de Cel Atotputernic
și-l va chema pe Dumnezeu tot timpul.

11 Vă voi învăța pe voi despre mâna lui Dumnezeu,
nu vă voi ascunde ceea ce este la Cel Atotputernic.

12 Iată, voi toți ați văzut!
De ce flecăriți deșertăciune?

Teza conformistă

13 Aceasta este partea omului nelegiuit de la Dumnezeu,
moștenirea pe care cei violenți o iau de la Cel Atotputernic.

14 Dacă i se înmulțesc fiii, vor fi pentru sabie
și cei ce vor ieși din el nu se vor sătura de pâine.

15 Cei care rămân din el vor fi îngropați în moarte,
iar văduvele lui nu vor plânge.

16 Dacă strânge argint ca praful
și pregătește haine ca lutul,

17 el le pregătește, dar cel drept le va îmbrăca,
iar argintul va fi partea celui nevinovat.

18 El construiește casa ca molia
și ca o colibă pe care și-o face paznicul.

19 Bogat se culcă, dar pentru ultima oară;
deschide ochii și nu mai este.

20 Năvălesc peste el spaima ca apa,
iar noaptea îl răpește furtuna.

21 Îl ia [vântul] din Răsărit și se duce,
îl smulge de la locul lui.

22 Aruncă asupra lui și nu-i este milă
și ar vrea să fugă de mâna lui.

23 Vor bate din palme împotriva lui
și vor fluiera contra lui din locul lor.

28.

ELOGIUL ÎNȚELEPCIUNII

Bunul inaccesibil

1 Argintul are o mină de unde se scoate
și aurul are un loc unde să fie curățit.

2 Fierul este luat din pământ
și piatra se topește [ca să dea] bronzul.

3 Se pune capăt întunericului,
cercetează în toate extremitățile piatra,
din beznă și din umbra morții.

4 Un popor străin sapă galerii uitate de picior de om,
atârnă și rătăcesc departe de oameni.

5 Pământul din care iese pâinea
este răscolit în dedesubtul său, ca focul.

- ⁶ El este loc pentru pietrele de safir
și pulberea lui are aur.
- ⁷ Poteca sa nu o cunoaște pasărea răpitoare
și nu o zărește ochiul vulturului.
- ⁸ Nu o străbate animalul feroce
și nu merge pe ea leul.
- ⁹ Spre cremene își întinde mâna
și răstoarnă din rădăcină munții.
- ¹⁰ În stânci sapă tuneluri
și tot ce este de preț vede cu ochiul său.
- ¹¹ Oprește curgerea apelor
și din locuri ascunse scoate lumină.
- ¹² Dar înțelepciunea unde se găsește?
Și unde este locul priceperii?

Comoara incomparabilă

- ¹³ Omul nu-i cunoaște valoarea,
ea nu se găsește pe pământul celor vii.
- ¹⁴ Abisul spune: «Nu este în mine»,
iar marea zice: «Nu este cu mine».
- ¹⁵ Nu se dă aur curat în locul ei
și nu se cântărește argint ca preț al ei.
- ¹⁶ Nu se pune în balanță cu aurul de Ofir,
nici cu onixul prețios, nici cu safirul.
- ¹⁷ Nu se compară cu aurul, nici cu cristalul
și nu se schimbă cu obiecte de aur fin.
- ¹⁸ Mărgeanul și perlele nu se amintesc,
posedarea înțelepciunii e mai mult decât corali.
- ¹⁹ Nu se compară cu topazul din Cuș
și cu aurul curat nu se pune în balanță.
- ²⁰ De unde vine atunci înțelepciunea?
Unde este locul priceperii?

Proprietate a lui Dumnezeu

- ²¹ Este tăinuită de ochii oricărei ființe vii
și de păsările cerului este ascunsă.
- ²² Împărăția morții și moartea zic:
«Cu urechile noastre am auzit faima despre ea».
- ²³ Dumnezeu îi pricepe calea,
el îi cunoaște locul.

²⁴ Căci el privește până la marginile pământului,
vede tot ce este sub cer.

²⁵ Când a cântărit greutatea vântului
și a fixat măsura apelor,

²⁶ când a făcut o regulă pentru ploaie
și o cale pentru fulgerul tunetelor,

²⁷ atunci a văzut-o și a remarcat-o,
a fixat-o și a cercetat-o.

²⁸ Apoi i-a zis omului:
«Frica de Domnul, ea este înțelepciunea
și depărtarea de rău, priceperea!»”.

29.

MONOLOGUL LUI IOB

Plângerea după zilele fericite

Fericirea din trecut

¹ Iob a continuat să-și pronunțe asemănarea, zicând:

² „Ce n-aș da să fiu ca în lunile dinainte,
ca în zilele când Dumnezeu mă proteja!

³ Atunci, candela lui strălucea deasupra capului meu
și în lumina sa umblam pe întuneric.

⁴ Așa era în zilele tinereții mele,
când favoarea lui Dumnezeu era asupra cortului meu,

⁵ când, încă, Cel Atotputernic era cu mine
și tinerii mei erau în jurul meu;

⁶ când îmi spălam picioarele în smântână
și stânca făcea să curgă pentru mine râuri de untdelemn;

⁷ când ieșeam la poarta cetății
și în piață îmi fixam scaunul,

⁸ tinerii mă vedeau și se ascundeau,
iar bătrânii se ridicau și stăteau în picioare.

⁹ Căpeteniile își rețineau cuvintele
și-și puneau mâna la gură.

¹⁰ Glasul celor care stăteau în față înceta
și limba lor se lipea de cerul gurii.

Binefacerea și influența

- 11** Urechea care mă auzea mă numea fericit,
iar ochiul care mă vedea dădea mărturie pentru mine.
- 12** Căci îi salvam pe nevoiașul care striga după ajutor
și pe orfanul care nu era ajutat.
- 13** Binecuvântarea celui care pieria venea asupra mea
și făceam să se bucure inima văduvei.
- 14** Mă îmbrăcam cu dreptate și ea mă înveșmânta
și judecata mea era ca o manta și un turban.
- 15** Eram ochi pentru cel orb
și picioare pentru cel șchiop.
- 16** Eu eram tată pentru cei nevoiași
și cauza celui necunoscut o cercetam.
- 17** Zdrobeam măselele celui nedrept
și dintre dinții lui smulgeam prada.
- 18** Ziceam: «În cuibul meu îmi voi da duhul
și zilele mele vor fi multe ca nisipul.
- 19** Rădăcina mea se deschidea spre ape
și roua se odihnea pe ramurile mele.
- 20** Onoarea mea se va înnoi odată cu mine
și arcul meu se va transforma în mâna mea».
- 21** Mă ascultau și așteptau,
tăceau înaintea sfatului meu.
- 22** După cuvintele mele, nu mai repetau
și peste ei picura cuvântul meu.
- 23** Mă așteptau ca pe ploaie
și-și deschideau larg gura, ca pentru ploaia de primăvară.
- 24** Dacă râdeam pe seama lor, nu dădeau crezare
și nu puteau să facă să cadă lumina feței mele.
- 25** Iubeam drumul lor și mă așezam în frunte;
ședeam ca un rege în trupă
când îi mângâie pe cei care jelesc.

30.

Nefericirea prezentă

Disprețul public

- 1** Iar acum râd de mine cei mai tineri decât mine,
pe ai căror părinți am refuzat să-i pun împreună cu câinii turmei mele.
- 2** Și puterea mâinilor lor ce este pentru mine?
Lor le-a pierit vigoarea.

- ³ Sfârșit de lipsă și de foame,
se îndreaptă spre ținutul uscat
în noaptea dezolării și devastării.
- ⁴ Culeg iarbă sălbatică de printre tufișuri
și rădăcină de ienupăr pentru hrana lor.
- ⁵ Din comunitate sunt izgoniți,
se strigă după ei ca după hoț.
- ⁶ Locuiesc în crăpăturile torentelor,
în găurile pământului și ale stâncilor.
- ⁷ Urlă printre tufișuri
și se adună pe sub urzici.
- ⁸ Fii de nebun și fii de fără-nume,
sunt alungați din țară.

Persecuții

- ⁹ Acum, însă, am devenit cântecul lor,
sunt pentru ei [motiv] de vorbă.
- ¹⁰ Mă urăsc, se îndepărtează de mine
și de fața mea nu și-au reținut scuipatul.
- ¹¹ El a dezlegat corzile mele și m-a umilit
și au slobozit frâiele din fața mea.
- ¹² La dreapta mea se ridică cei netrebnici,
întind [curse] picioarelor mele
și sapă împotriva mea cărări ale pieirii.
- ¹³ Strică potecile mele, dorind distrugerea mea,
fără ca să-i ajute cineva.
- ¹⁴ Intră ca printr-o spărtură largă,
se avântă ca pe sub dărâmături.
- ¹⁵ Se întorc asupra mea spaimele,
onoarea mea este urmărită ca vântul
și ca un nor trece scăparea mea.

Cruzime

- ¹⁶ Acum mi se topește sufletul în mine
și mă apucă zilele necazului.
- ¹⁷ Noaptea mi se smulg oasele din mine,
cei care mă chinuie nu mă lasă să dorm.
- ¹⁸ Cu multă putere se prind de haina mea
și mă leagă ca pe gura tunicii.
- ¹⁹ M-a azvârlit în noroi,

mă asemăn cu praful și cu cenușa.

²⁰ Strig către tine și tu nu-mi răspunzi,
stau în picioare și tu nu mă iei în seamă.

²¹ Te-ai întors ca să fii crud cu mine,
mă persecuți cu puterea mâinii tale.

²² Mă ridici și mă faci să călăresc vântul,
mă faci să fiu izbit de furtună.

²³ Căci știi că mă faci să mă întorc spre moarte,
spre casa adunării tuturor celor vii.

Contrast

²⁴ Totuși, nu-și întinde cineva mâna când e în ruină
și nu strigă după ajutor când e distrus?

²⁵ Oare nu am plâns eu pentru cel amărât
și nu mi s-a mâhnit sufletul pentru cel nevoiaș?

²⁶ Am sperat binele, dar a venit răul;
am așteptat lumina, și a venit beznă.

²⁷ Îmi fierb măruntaiele și nu se potolesc,
îmi vin în întâmpinare zile de necaz.

²⁸ Umblu înnegrit, dar nu de arșiță,
mă ridic în adunare ca să strig după ajutor.

²⁹ Am ajuns frate cu șacalii,
prieten cu puii de struț.

³⁰ Pielea de pe mine se înnegrește,
iar oasele mi se încălzesc de uscăciune.

³¹ Harpa mea este pentru jale,
flautul meu e glas al celor care plâng.

31.

Protest de nevinovăție

Onestitate

¹ Am încheiat un legământ cu ochii mei,
ca să nu se uite după fecioare.

² Dar care-mi este partea de la Dumnezeu de sus
și moștenirea de la Cel Atotputernic din înălțimi?

³ Oare nu este pieire pentru cel nedrept
și dezastru pentru cel care săvârșește deșertăciune?

⁴ Oare Dumnezeu nu vede căile mele

și pașii mei nu-i numără?

⁵ Dacă am umblat în deșertăciune
și dacă piciorul meu s-a grăbit să înșele,

⁶ să mă cântărească în balanța dreptății
și să recunoască Dumnezeu integritatea mea!

⁷ Dacă pasul meu a rătăcit de la cale
și dacă inima mea a mers după ochii mei,
dacă s-a lipit vreo pată de mâna mea,

⁸ atunci eu să semăn și altul să mănânce
și vlăstarul meu să fie dezlădăcinat.

⁹ Dacă mi-a fost sedusă inima spre vreo femeie
și dacă la ușa prietenului meu am stat la pândă,

¹⁰ atunci soția mea să macine pentru altcineva
și alții să se încline spre ea.

¹¹ Căci aceasta ar fi o infamie,
ar fi o nelegiuire [pedepsită] de judecători,

¹² un foc care mistuie până la nimicire
și toate veniturile mele ar fi dezlădăcinate.

Omenia

¹³ Dacă am refuzat judecata slujitorului meu și a slujitoarei mele
când s-ar fi certat cu mine,

¹⁴ ce voi putea face când se va ridica Dumnezeu
și când mă va vizita, ce-i voi putea întoarce?

¹⁵ Oare cel care m-a făcut pe mine în pântece
nu l-a făcut și pe el?

Și cel care ne-a întocmit în sân nu este unul singur?

¹⁶ Dacă le-am negat săracilor ceea ce doreau
și dacă am făcut să se consume ochii văduvei,

¹⁷ dacă mi-am mâncat bucata singur
și dacă orfanul nu a mâncat de la mine,

¹⁸ – el care din tinerețea mea a crescut cu mine ca tată
și ea care din sânul mamei mele a fost călăuzită de mine –,

¹⁹ dacă l-am văzut pe cel care pieria fără haină
și pe cel nevoiaș fără învelitoare,

²⁰ dacă nu m-au binecuvântat coapsele sale
și dacă nu s-au încălzit cu lâna mieilor mei,

²¹ dacă am mișcat mâna împotriva orfanului,
pentru că am văzut la poartă ajutorul meu,

²² atunci umărul meu să cadă de la încheietură
și brațul meu să se frângă de la cot!

²³ Întrucât nenorocirea de la Dumnezeu este spaimă pentru mine,

nu aş putea suporta măreţia lui.

Puritatea inimii şi ultima provocare

24 Dacă mi-aş fi pus încrederea în aur
şi dacă aş fi spus aurului fin: «Eşti siguranţa mea»,
25 dacă m-aş fi bucurat pentru că mare este bogăţia mea
şi preţios este ceea ce dobândeşte mâna mea,
26 dacă m-aş fi uitat la soare când străluceşte
şi la luna care trece radioasă,
27 dacă aş fi lăsat sedusă inima mea în ascuns
şi dacă gura mea ar fi pus un sărut pe mână,
28 – şi aceasta este o nelegiuire [pedepsită] de judecători,
căci l-aş fi înşelat pe Dumnezeu cel de sus –,
29 dacă m-aş fi bucurat de ruina celui care mă urăşte
şi aş fi exultat că l-a aflat răul,
30 – deşi nu am dat [voie] cerului gurii mele să păcătuiască,
cerând cu blestem viaţa lui –,
31 dacă nu ar spune oamenii din cortul meu:
«Cine este care să nu se fi săturat din carnea lui?»,
32 dacă străinul ar fi poposit afară
şi dacă uşile mele nu le-aş fi deschis pentru cel de pe cale,
33 dacă aş fi ascuns ca Adam răzvrătirea mea,
tăinuind în sânul meu nelegiuirea mea,
34 pentru că mă tem de mulţimea cea mare
şi dispreţul familiilor mă înspăimântă,
am tăcut şi nu am ieşit pe uşă,
35 ce n-aş da să fie cineva care să mă asculte!
Iată semnătura mea!
Cel Atotputernic să-mi răspundă
şi în carte să scrie potrivnicul meu!
36 Oare nu aş purta-o pe umărul meu
şi nu aş lega-o drept cunună?
37 Numărul paşilor mei i-aş face cunoscut
şi m-aş apropia ca un principe de el.
38 Dacă pământul meu ar striga împotriva mea
şi brazdele sale ar plânge împreună,
39 dacă aş mânca rodul lui pe gratis,
sufocând sufletul stăpânilor săi,
40 în loc de grâu să iasă spini
şi în loc de orz, neghină!”.
Sfârşitul cuvintelor lui Iob.

PLEDOARIA LUI ELIHU

¹ Cei trei oameni au încetat să-i răspundă lui Iob, căci el [se considera] mai drept în ochii lui.

² Elihu, fiul lui Baraheel din Buz, din familia lui Ram s-a aprins de mânie împotriva lui Iob, pentru că [Iob se considera] pe sine mai drept decât Dumnezeu.

³ El s-a aprins de mânie și împotriva celor trei prieteni ai săi, pentru că nu găsiseră răspuns și totuși îl considerau vinovat pe Iob.

⁴ Elihu îi așteptase cât timp au vorbit cu Iob, pentru că ei erau mai bătrâni decât el.

Primul discurs

Înțelepciunea și tinerețea

⁵ Elihu a văzut că nu era niciun răspuns în gura celor trei oameni și s-a aprins de mânie.

⁶ Elihu, fiul lui Baraheel din Buz, a luat cuvântul și a spus:

„Eu sunt tânăr, iar voi sunteți bătrâni.

De aceea m-am temut și mi-a fost frică

să vă expun ceea ce știu.

⁷ Am zis: «Să vorbească anii și mulțimea lunilor să învețe înțelepciunea!».

⁸ De fapt, în om este un duh și suflarea Celui Atotputernic îl face priceput.

⁹ Totuși, nu cei mari au înțelepciune și nici bătrânii nu sunt pricepuți la judecată.

¹⁰ De aceea, vă spun: «Ascultați-mă și voi expune și eu ceea ce știu!».

¹¹ Iată, am așteptat cuvintele voastre, mi-am plecat urechea la priceperea voastră cât timp ați cercetat cuvintele.

¹² Atâta timp cât am fost atent la priceperea voastră, nu a fost nimeni dintre voi care să-l acuze pe Iob și să răspundă cuvintelor lui.

¹³ Să nu ziceți: «Am aflat înțelepciunea; Dumnezeu poate să-l biruie, nu un om».

¹⁴ El nu și-a îndreptat spre mine cuvintele, iar eu nu-i voi întoarce [răspuns] prin cuvintele voastre.

Consolatori falimentari

- ¹⁵ Ei au rămas uimiți, nu au mai răspuns:
le-au pierit cuvintele.
- ¹⁶ Oare trebuie să aștept pentru că ei nu vorbesc,
stau [în picioare] fără să mai răspundă?
- ¹⁷ Vreau să răspund și eu cu partea mea,
să expun și eu ceea ce știu.
- ¹⁸ Căci sunt plin de cuvinte,
duhul din sânul meu mă constrânge.
- ¹⁹ Iată, sânul meu este ca vinul care dă să iasă,
ca burdufurile noi care dau să se spargă.
- ²⁰ Voi vorbi și mă voi liniști,
voi deschide buzele și voi răspunde.
- ²¹ Nu-mi voi ridica fața înaintea niciunui om
și nu voi linguși pe nimeni.
- ²² Căci nu știu să lingușesc.
Altfel, îndată m-ar da deoparte cel care m-a făcut.

33.

Mustrare făcută lui Iob

- ¹ Dar ascultă, Iob, cuvintele mele
și la toate vorbele mele pleacă-ți urechea!
- ² Iată, îmi deschid gura
și limba mea vorbește sub cerul gurii mele!
- ³ Voi vorbi cu inimă dreaptă
și buzele mele vor pronunța știință purificată.
- ⁴ Duhul lui Dumnezeu m-a făcut
și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.
- ⁵ Dacă poți, dă-mi răspuns,
așază-te ca să stai înaintea mea.
- ⁶ Iată, pentru Dumnezeu, eu sunt ca tine:
din lut am fost plăsmuit și eu.
- ⁷ Iată, teama de mine să nu te înspăimânte
și greutatea mea să nu te apese.
- ⁸ Într-adevăr, ai vorbit în auzul meu
și am auzit sunetul cuvintelor [tale]:
- ⁹ «Eu sunt curat, fără vină;
eu sunt pur și nu este nelegiuire în mine.
- ¹⁰ Iată, el găsește [motive de] împotrivire față de mine,
mă consideră un dușman al său.
- ¹¹ Îmi pune în butuci picioarele
și urmărește toate căile mele».

Dumnezeu educă omul

¹² Iată, îți voi răspunde aceasta:

nu ai dreptate, pentru că Dumnezeu este mai mare decât omul.

¹³ De ce vrei să te cerți cu el?

Căci el nu răspunde pentru toate faptele sale.

¹⁴ Căci o dată vorbește Dumnezeu și a doua oară,
dar [omul] nu ia în seamă.

¹⁵ Prin vis, viziune de noapte,
când cade peste oameni somnul adânc,
când dorm în patul lor,

¹⁶ atunci revelează urechii oamenilor
și pecetluiește mustrea lor,

¹⁷ ca să-l întoarcă pe om de la lucrare
și să ascundă mândria de la cel puternic,

¹⁸ ca să-i rețină sufletul [să cadă] în groapă
și viața, ca să treacă prin canal.

Pedagogia durerii

¹⁹ Îl muștră prin chinuri în patul său,
cu tortură veșnică în oasele sale.

²⁰ Viața lui are greață de pâine
și sufletul său, de mâncarea gustoasă.

²¹ Carnea i se consumă la vedere
și oasele care nu se vedeau rămân goale.

²² Sufletul lui se apropie de groapă
și viața lui, de cei careucid.

²³ Dacă ar fi un mesager pentru el,
un interpret dintr-o mie
ca să-i facă cunoscută omului dreptatea sa,

²⁴ ca să afle îndurare și să-i spună:
«L-am scăpat de căderea în groapă
și am găsit răscumpărare!».

²⁵ Atunci, carnea lui ar fi mai fragedă decât în copilărie,
s-ar întoarce în zilele tinereții sale.

²⁶ S-ar ruga lui Dumnezeu și el ar primi cu plăcere,
va vedea fața lui cu strigăt de bucurie
și i-ar da înapoi omului dreptatea sa.

²⁷ Atunci s-ar îndrepta către oameni și ar zice:
«Am păcătuit și am pervertit dreptatea

și nu mi-a dat după merit.

28 Mi-a scăpat sufletul să nu cadă în groapă
și viața mea va vedea lumina».

29 Iată, acestea le înfăptuiește Dumnezeu
de două ori, ba chiar de trei [ori] cu cel puternic,

30 ca să-l întoarcă din groapă
și să-i lumineze cu lumină viața.

31 Fii atent, Iob, și ascultă-mă!

Taci, și voi vorbi!

32 Dacă ai vreun cuvânt să-mi întorci, vorbește,
căci doresc să-ți dau dreptate.

33 Dacă nu ai, ascultă-mă!

Taci, și te voi învăța înțelepciunea!”.

34.

Al doilea discurs al lui Elihu

Erorile lui Iob

1 Elihu a luat cuvântul și a zis:

2 „Ascultați, înțelepților, cuvintele mele
și, voi care știți, plecați-vă urechea la mine!

3 Urechea deosebește cuvintele
așa cum cerul gurii gustă mâncarea.

4 Să deosebim între noi judecata,
să cunoaștem între noi ceea ce este bun!

5 Căci Iob a zis:

«Sunt drept și Dumnezeu mi-a întors judecata.

6 Pentru judecata mea, sunt luat drept mincinos;
sunt slăbit de suliță, deși nu am vină».

7 Care bărbat este ca Iob,
care să bea derâderea ca apa,

8 care rătăcește în adunarea celor care fac nelegiuire,
care umblă cu oamenii răzvrățiți?

9 Căci el a zis:

«Nu-i este de folos omului
să fie plăcut lui Dumnezeu».

10 De aceea, oameni [înțelepți] cu inima, ascultați-mă!

Departe de Dumnezeu vinovăția
și de Cel Atotputernic, nedreptatea!

11 Căci după fapta omului el răsplătește
și după calea fiecăruia el dă.

¹² Într-adevăr, Dumnezeu nu este vinovat
și Cel Atotputernic nu pervertește judecata.

¹³ Cine a vizitat în locul lui pământul
și cine a stabilit lumea în întregime?

¹⁴ Dacă și-ar pune la inimă [să facă] numai pentru sine,
dacă și-ar retrage duhul și suflarea,

¹⁵ orice făptură și-ar da duhul deodată
și omul s-ar întoarce în țărână.

¹⁶ Dacă înțelege, ascultă aceasta,
pleacă-ți urechea la sunetul cuvintelor mele!

¹⁷ Oare cel care urăște judecata poate să guverneze?
Sau pe cel drept și pe cel de vază îi poți face vinovați?

Judecăți divine

¹⁸ Se spune oare regelui «Belial»
și nobililor, «Vinovați»?

¹⁹ El nu caută la fața căpeteniilor
și nu este străin față de strigătul celui sărac,
pentru că lucrare a mâinilor sale sunt toți.

²⁰ Într-o clipă mor,
la miezul nopții se cutremură poporul și se duce,
sunt luați cei puternici, dar nu de mână [de om].

²¹ Căci ochii lui sunt asupra căilor omului
și vede toți pașii lui.

²² Nu este întuneric, nici umbră a morții,
ca să se ascundă acolo cei care săvârșesc nelegiuirea.

²³ El nu pune pentru om un termen
ca să meargă cu Dumnezeu la judecată.

²⁴ Îi zdrobește pe cei puternici fără să cerceteze
și-i face pe alții să stea în picioare în locul lor.

²⁵ Căci el recunoaște faptele lor:
le răstoarnă noaptea și ei sunt zdrobiți.

²⁶ Ca pe niște nelegiuitori îi palmuiește
în locul unde [oamenii] văd.

²⁷ Întrucât s-au îndepărtat de la urmarea lui
și toate căile sale nu le-au înțeles,

²⁸ ei au făcut să vină la el strigătul celui sărac,
iar [Dumnezeu] ascultă strigătul celor nevoiași.

²⁹ Dacă el stă liniștit, cine-l poate învinui?
Dacă își ascunde fața, cine-l va putea vedea?
[El veghează] asupra neamurilor și asupra oamenilor deopotrivă,

³⁰ ca să nu domnească cel fățarnic

și să nu fie curse pentru popor.

Revolta lui Iob

³¹ I se poate spune lui Dumnezeu:

«Suport, deși nu am greșit;

³² ceea ce-mi scapă să văd, arată-mi tu!

dacă am făcut nedreptate, nu voi mai face»?

³³ După tine, trebuie el oare să răsplătească
din moment ce tu refuzi?

Tu alegi, nu eu: spune ceea ce știi!

³⁴ Oamenii cu inima [chibzuită] îmi vor vorbi
și bărbatul înțelept mă va asculta.

³⁵ Iob vorbește fără știință
și cuvintele sale sunt lipsite de prudență.

³⁶ Să fie încercat Iob la nesfârșit,
pentru că are răspunsuri ca oamenii nelegiurii!

³⁷ Căci adaugă la păcatul său vinovăția,
bate din palme printre noi
și-și înmulțește cuvintele față de Dumnezeu”.

35.

Al treilea discurs al lui Elihu

Impasibilitatea lui Dumnezeu

¹ Elihu a luat cuvântul și a zis:

² „Oare aceasta gândești despre judecată
când spui: «Sunt mai drept decât Dumnezeu»?

³ Căci spui: «La ce-ți folosește?
Ce voi câștiga eu să fiu fără păcat?».

⁴ Îți voi întoarce cuvântul
ție și prietenilor tăi care sunt cu tine.

⁵ Uită-te spre ceruri și vezi!
Privește la nori, căci sunt mai sus decât tine!

⁶ Dacă păcătuiești, ce faci împotriva lui?
Și dacă-ți înmulțești vinovățiile, ce-i faci lui?

⁷ Dacă ești drept, ce-i dai lui
și ce ia el din mâna ta?

⁸ Vinovăția ta [cade] asupra unui om ca tine,
asupra unui fiu al omului, dreptatea ta.

Cântări în noapte

⁹ Ei strigă din cauza mulțimii oprimărilor,
strigă după ajutor din cauza brațului celor mari,
¹⁰ dar nimeni nu zice:
«Unde este Dumnezeu, cel care m-a făcut,
care inspiră psalmi în noapte,
¹¹ ne învață mai mult decât pe animalele pământului,
ne dă înțelepciune mai mult decât păsărilor cerului».
¹² Acolo ei strigă, dar nu le răspunde
din cauza aroganței celor răi.
¹³ Într-adevăr, Dumnezeu nu ascultă deșertăciunea,
Cel Atotputernic nu o ia în seamă,
¹⁴ chiar dacă tu zici că nu-l iei în seamă,
cauza este înaintea lui și tu-l aștepti.
¹⁵ Dar acum, pentru că mânia lui nu pedepsește
și nu cunoaște foarte [bine] nelegiuirea,
¹⁶ Iob își deschide gura în zadar
și înmulțește cuvintele fără sens”.

36.

Al patrulea discurs al lui Elihu

Semnificația suferinței

¹ Elihu a continuat și a zis:
² „Ai răbdare puțin cu mine și te voi instrui,
căci încă mai am cuvinte pentru Dumnezeu!
³ Voi lua știința mea de departe
și voi da dreptate celui care m-a făcut.
⁴ Cu siguranță, cuvintele mele nu sunt minciună,
un desăvârșit în știință este cu tine.
⁵ Iată, Dumnezeu este puternic și nu refuză;
este puternic în forța inimii.
⁶ Nu-l lasă să trăiască pe cel vinovat
și face judecată celor umili.
⁷ Nu-și abate ochii de la cel drept,
îi [pune] cu regii pe tron, îi face să șadă
și-i înalță pentru totdeauna.
⁸ Dacă sunt legați în lanțuri

și sunt capturați în frânghiile mizeriei,

⁹ le face cunoscute faptele lor și vinovățiile lor,
pentru că au fost mândri.

¹⁰ Le dezvăluie la ureche mustrarea
și le spune să se întoarcă de la nelegiuire.

¹¹ Dacă vor asculta și-i vor sluji,
vor termina zilele lor în bunăstare
și anii lor, în desfătare.

¹² Dar dacă nu ascultă, vor trece în canal
și-și vor da duhul fără să știe.

¹³ Cei fățarnici cu inima adună mânie,
nu strigă după ajutor, pentru că îi leagă.

¹⁴ Sufletul lor moare în tinerețe
și viața lor este printre cei desfrânați.

¹⁵ [Dumnezeu] îl salvează pe cel umil prin umilința lui
și îi dezvăluie la ureche prin întristare.

Aplicație la Iob

¹⁶ Și pe tine vrea să te atragă din gura strâmtorării la loc larg,
unde nu este strâmtoare,
și ceea ce va fi pe masa ta va fi plin de grăsimi.

¹⁷ Tu te-ai umplut cu cauza celui vinovat,
iar cauza și judecata se sprijină una pe alta.

¹⁸ Mânia să nu te atragă la plinătatea abundenței,
iar mărimea răscumpărării să nu te facă să te înclini!

¹⁹ Oare va avea valoare strigătul tău la el în strâmtorare
sau toate resursele puterii?

²⁰ Nu tânji după noaptea
în care popoarele urcă la locul lor.

²¹ Ai grijă să nu te îndrepti spre nelegiuire,
căci pe aceasta ai ales-o, nu umilința.

Imn închinat Stăpânului naturii

²² Dumnezeu este mare în puterea lui:
cine este maestru ca el?

²³ Cine i-a vizitat calea
și cine îi poate zice: «Ai săvârșit nedreptate»?

²⁴ Amintește-ți să preamărești lucrarea lui,
pe care o cântă oamenii.

²⁵ Orice om o privește,

omul o zărește de departe.

²⁶ Iată, Dumnezeu este mare și noi nu-l cunoaștem;
numărul anilor lui nu poate fi cercetat.

²⁷ El atrage picăturile de apă
și transformă ploaia în vapori

²⁸ pe care norii îi revarsă
și-i picură peste oameni din belșug.

²⁹ Oare se poate pricepe răspândirea norilor
și răsunetul colibei lor?

³⁰ Iată, el răspândește lumina asupra lui
și acoperă adâncurile mării.

³¹ Căci prin ele judecă popoarele
și dă hrană în abundență.

³² În palme ascunde lumina
și-i poruncește unde să lovească.

³³ Tunetul său îl face cunoscut
și turma [face cunoscută] mânia care vine cu el.

37.

Celebrarea lucrărilor lui Dumnezeu

¹ Într-adevăr, pentru aceasta îmi tremură inima
și sare de la locul ei.

² Ascultați vuietul glasului său
și murmurul care iese din gura lui.

³ Sub toate cerurile îl lasă liber
și lumina lui, până la marginile pământului.

⁴ După el mugește tunetul,
bubuie la tunetul măreției sale
și nu-l reține când se aude glasul lui.

⁵ Dumnezeu bubuie cu tunetul său în chip minunat;
face lucruri mari pe care nu le recunoaștem.

⁶ El zice zăpezii: «Cazi pe pământ!»;
[spune] ploii: «Plouă!»,
iar ploii în averse: «Cazi cu putere!».

⁷ Pecetluiește mâna tuturor oamenilor,
ca oamenii să recunoască lucrarea lui.

⁸ Viețuitoarele vin în locul lor ascuns
și se culcă în vizuinile lor.

⁹ Din camera [ei] vine furtuna
și de la vânturile reci, frigul.

¹⁰ De la suflarea lui Dumnezeu se face gheața
și lățimea apelor se strâmtează.

- 11** Încarcă norii cu aburi
și norul împrăștie lumina lui.
- 12** El îl face să rotească și să se întoarcă după planurile sale,
ca să împlinească tot ceea ce le poruncește
pe toată suprafața rotogolului pământului.
- 13** Face să fie aflat sau ca un toiag pentru pământ,
sau ca bunăvoință.

Prezența misterioasă a lui Dumnezeu

- 14** Pleacă-ți urechea la aceasta, Iob!
Stai și pricepe faptele minunate ale lui Dumnezeu!
- 15** Știi tu cum pune Dumnezeu [norii] deasupra
și cum face să strălucească lumina norului său?
- 16** Știi tu despre plutirea norilor,
faptele minunate ale celui desăvârșit în știință?
- 17** El îți încălzește hainele
când pământul se odihnește de vântul din sud.
- 18** Poți tu întinde cu el cerurile,
tari ca o oglindă turnată?
- 19** Fă-ne să știm ce să-i spunem,
căci nu suntem pregătiți din cauza întunericii.
- 20** Cine-i va da de veste că vreau să-i vorbesc?
Dacă cineva vorbește, va fi nimic.
- 21** Acum nu se vede lumina,
ea strălucește între nori;
dar va trece un vânt și-i va curăța.
- 22** De la nord vine aurul.
La Dumnezeu este o splendoare înfricoșătoare.
- 23** Pe Cel Atotputernic nu-l putem afla,
căci este mare în putere și judecată,
cu multă judecată și nu umilește.
- 24** De aceea, oamenii să se teamă de el,
căci el nu se uită la niciun înțelept cu inima”.

38.

TEOFANIA

Primul discurs al Domnului

Înțelepciunea divină în creație

¹ Domnul i-a răspuns lui Iob din furtună și a zis:

² „Cine este cel care întunecă planul
prin cuvinte fără sens?

³ Încinge-ți coapsele ca un viteaz!
Eu te voi întreba, iar tu mă vei face să știu.

⁴ Unde erai când am întemeiat pământul?
Fă-mi cunoscut, dacă știi!

⁵ Cine a pus dimensiunile sale, știi?
Sau cine a întins peste el funia?

⁶ Pe ce sunt fixate temeliile sale
sau cine i-a stabilit piatra unghiulară

⁷ când cântau împreună stelele de dimineață
și strigau de bucurie toți fiii lui Dumnezeu?

⁸ Cine a închis marea cu porți
când, țâșnind, a ieșit din pânțele,

⁹ când i-am pus norul ca haină
și bezna ca scutec?

¹⁰ Atunci i-am impus un hotar
și am pus legături și porți.

¹¹ Și am spus: «Până aici să vii și nu mai departe
și aici să se oprească valurile tale semețe!».

¹² Din zilele tale, ai poruncit tu dimineții
și ai făcut cunoscut amurgului locul său,

¹³ ca să apuce marginile pământului
și să-i scuture pe cei vinovați de pe el?

¹⁴ [Pământul] se transformă ca lutul sub pecete
și stă ca o haină.

¹⁵ Vinovaților le este refuzată lumina lor
și brațul înălțat este frânt.

¹⁶ Ai ajuns tu la izvoarele mării
și ai umblat să cercetezi abisul?

¹⁷ Ți s-au descoperit ție porțile morții
și ai văzut porțile [locului] umbrei morții?

¹⁸ Ai ajuns tu cu priceperea până la lățimile pământului?
Fă cunoscut, dacă știi toate acestea!

Fenomenele atmosferice

¹⁹ Care este drumul spre locuința luminii
și întunericul unde-și are locul,

²⁰ ca să le duci la hotarele lor

și să pricepi cărările casei lor?

21 Tu știi, căci atunci erai născut
și numărul zilelor tale este mare.

22 Ai ajuns tu la vistieriile zăpezii
și ai văzut tu vistieriile grindinei,

23 pe care le țin pentru timpul strâmtorării,
pentru ziua bătăliei și a luptei?

24 Care este calea pe care se împarte lumina
și cea pe care se împrăștie vântul din Răsărit peste pământ?

25 Cine a săpat canalul pentru șuvoi
și calea pentru fulgerele tunetelor,

26 ca să plouă pe pământul fără oameni,
în pustiul unde nu este niciun om;

27 ca să sature [ținutul] devastat și dezolat
și să facă să răsară și să crească iarbă?

28 Este pentru ploaie un părinte?
Cine dă naștere picăturilor de rouă?

29 Din al cui sân iese gheața
și cine dă naștere brumei din cer?

30 Apele devin ca piatra
și suprafața abisului se prinde [ca gheața].

31 Poți tu să întărești legăturile Pleiadelor
sau să deschizi corzile Orionului?

32 Faci tu să iasă constelațiile la timpul lor
și călăuzești tu Ursa Mare cu aștrii ei?

33 Cunoști tu legile cerurilor
și stabilești tu rolul lor pe pământ?

34 Poți tu să-ți înalți glasul până la nori
ca să acoperi mulțimea de ape?

35 Poți tu să trimiți fulgere
ca ele să meargă și să-ți spună: «Iată-ne!»?

36 Cine a stabilit în rărunchi înțelepciunea
sau cine a dat cugetului pricepere?

37 Cine numără norii cu înțelepciune
și face să stea burdufurile cerului

38 când praful se topește în noroi
și brazdele se unesc?

Regnul animal

39 Vânezi tu prada pentru leoaică
și satisfaci cu animale leii tineri

40 când stau ghemuiți în vizuina lor,

când stau la pândă în culcuș?

⁴¹ Cine stabilește pentru corb proviziile
când puii lui strigă către Dumnezeu,
rătăcind fără hrană?

39.

¹ Cunoști tu timpul când nasc caprele de pe stâncă?
Ai urmărit tu durerile nașterii cerboaicelor?

² Numeri tu când ele împlinesc lunile
și cunoști timpul când ele nasc?

³ Ele cad în genunchi și dau la lumină puii lor
și se eliberează de chinul lor.

⁴ Puii lor prind puteri și cresc în câmp deschis,
ies și nu se mai întorc la ele.

Măgarul sălbatic

⁵ Cine a lăsat liber măgarul sălbatic
și cine a deschis legăturile măgarului nedomesticit

⁶ pentru care am pus lăcașul în Arabah
și locuința, în ținutul sărat?

⁷ El râde de agitația din cetate,
nu aude zgomotul celui care l-ar forța.

⁸ Rătăcește prin munți după pășune
și merge în căutare după tot ce-i verde.

Bivolul

⁹ Ar vrea bivolul să-ți slujească
și ar sta peste noapte lângă ieszta ta?

¹⁰ Poți tu lega bivolul cu funia [ca să tragă] la brazdă
sau să grăpeze văile după tine?

¹¹ Te încrezi tu în el, pentru că mare e puterea lui,
sau îi lași lui truda ta?

¹² Ești tu sigur de el că-ți va aduce înapoi sămânța
și că o va aduna de pe aria ta?

Struțul

¹³ Aripa struțului bate cu veselie,

dar este ea cu pene și puf de barză.

14 [Femela de struț] lasă în pământ ouăle
și le încălzește în țărână.

15 Ea uită că piciorul le poate strivi
și animalul de pe câmp le poate călca în picioare.

16 Este dură cu puii ei, ca și cum nu ar fi ai săi.
Chinul ei este zadarnic, dar nu o sperie.

17 Căci Dumnezeu a făcut-o să uite înțelepciunea
și nu i-a făcut parte de pricepere.

18 Când bate din aripi spre înalt,
râde de cal și de călărețul său.

Calul

19 Dai tu putere calului
și-l îmbraci cu o coamă care fâlfâie?

20 Îl faci tu să sară ca lăcusta?
Nechezatul lui puternic [induce] spaimă.

21 Scurmă în vale și se veselește de puterea lui;
iese în întâmpinarea armurii.

22 Râde de frică și nu se înspăimântă;
nu dă înapoi dinaintea sabiei.

23 Zăngănește pe el tolba,
luciul lăncii și al sulitei.

24 Freamătă, se agită și înghite pământul;
nu dă crezare decât sunetului de trâmbiță.

25 La semnalul trâmbiței, zice: „Aha!”.
De departe miroase băătăia,
urletele căpeteniilor și strigătul de luptă.

Șoimul și vulturul

26 Oare prin priceperea ta faci să zboare șoimul
și să-și întindă aripile spre Teman?

27 Oare de gura ta se înalță vulturul
ca să-și pună pe înălțime cuibul?

28 El locuiește pe stâncă,
poposește pe vârful de stâncă și pe întăritură.

29 De acolo găsește el hrana
și ochii lui zăresc până departe.

30 Puii lui beau sânge
și unde sunt cei străpunși, acolo este el”.

Reproșul Domnului

¹ Domnul i-a răspuns lui Iob și a zis:

² „Oare cel care se ceartă cu Cel Atotputernic se retrage?
Cel care-i reproșează lui Dumnezeu să răspundă!”.

Primul răspuns al lui Iob

³ Iob i-a răspuns Domnului și a zis:

⁴ „Iată, eu sunt mic: ce [cuvânt] aş putea să-ți întorc?
Îmi pun mâna la gură.

⁵ Am vorbit o dată și nu voi [mai] răspunde;
de două ori, și nu voi [mai] adăuga”.

Al doilea discurs al Domnului

Puterea divină

⁶ Domnul i-a răspuns lui Iob din furtună și a zis:

⁷ „Încinge-ți coapsele ca un viteaz!
Eu te voi întreba, iar tu mă vei face să știu.

⁸ Oare vrei să frângi judecata mea,
ca să mă faci vinovat, iar tu să fii drept?

⁹ Ai tu braț ca al lui Dumnezeu
și strigi tu cu glas ca al lui?

¹⁰ Împodobește-te cu maiestate și măreție,
îmbracă-te cu splendoare și cu onoare.

¹¹ Revarsă-ți indignarea mâniei,
privește la orice aroganță și înjosește-o!

¹² Privește la orice aroganță și umilește-o,
aruncă-i pe cei vinovați dedesubt.

¹³ Ascunde-i în țărână împreună,
leagă fețele lor în [loc] ascuns!

¹⁴ Atunci, eu te voi lăuda,
pentru că dreapta ta te-a salvat.

Behemot

¹⁵ Iată animalele pe care le-am creat ca și pe tine!

Mănâncă iarbă ca boul!

¹⁶ Iată, puterea lui este în coapsele lui
și vigoarea lui, în mușchii pântecelui său!

¹⁷ Îi atârnă coada ca un cedru,
vene coapsei sale se împletesc.

¹⁸ Oasele lui sunt ca tuburile de bronz,
mădularele sale sunt ca niște bare de fier.

¹⁹ El este primiția căilor lui Dumnezeu,
cel care l-a făcut l-a apropiat de sabia lui.

²⁰ Ceea ce produc munții i se aduce
și toate viețuitoarele câmpului se veselesc acolo.

²¹ Sub lotuși se culcă,
în ascunzișul trestiei și în mlaștină.

²² Îl acoperă lotușii cu umbra lor
și sălciile râului îl înconjoară.

²³ Iată, râul se revarsă, iar el nu se înspăimântă,
are încredere, chiar dacă Iordanul fâșnește spre gura lui.

²⁴ Ar putea fi luat din față?
Sau nările i-ar putea fi străpunse cu lațurile?

Leviatanul, monstrul înfricoșător

²⁵ Poți tu să tragi Leviatanul cu undița?
Sau poți să-i agăți limba cu funia?

²⁶ Poți să-i pui o trestie în nări
și să-i străpungi cu un spin falca?

²⁷ Își va înmulți el cererile față de tine
sau îți va vorbi cu delicatețe?

²⁸ Va încheia el legământ cu tine
ca să-l iei ca sclav pentru totdeauna?

²⁹ Te vei juca cu el ca și cu o pasăre?
Sau îl vei lega pentru fiicele tale?

³⁰ Fac afaceri cu el partenerii
sau este împărțit între negustori?

³¹ Îi vei umple pielea cu cârlige
și capul, cu harponul pentru pește?

³² Pune-ți palma peste el:
îți vei aminti de luptă și nu vei continua.

41.

¹ Iată, speranța ta este falsă:

oare nu este dărâmat cineva chiar și la vederea lui?

² Nu este nimeni așa de îndrăzneț, ca să-l ațâțe.

Cine este cel care va putea sta în fața mea?

³ Cine mi-a venit înainte ca să-l răsplătesc?

Tot ce este sub ceruri este al meu.

⁴ Nu voi trece sub tăcere vorbăria lui,
nici cuvintele viteze, nici frumusețea ordinii sale.

⁵ Cine-și va descoperi în față îmbrăcămintea
și cine va intra printre dinții săi dubli?

⁶ Cine poate deschide porțile gurii lui?
În jurul dinților lui este teroare.

⁷ Șirurile scuturilor [sale] sunt mărețe,
strânse cu o pecete strâmtă.

⁸ Se ating unul de altul,
încât vântul nu trece printre ele.

⁹ Se ating unul de altul,
sunt prinse și nu pot fi despărțite.

¹⁰ Strănuturile sale fac să lucească lumina,
ochii săi sunt ca pleoapele zorilor.

¹¹ Din gura lui pleacă flăcări,
scapără ca niște scânteii de foc.

¹² Din nările lui iese fum,
ca o oală aburindă și un cuptor arzând.

¹³ Suflarea lui aprinde cărbunii
și din gura lui iese o flacără.

¹⁴ În grumazul lui stă puterea
și înaintea lui saltă groaza.

¹⁵ Ceea ce atârnă de trupul lui este lipit,
turnat pe el și nu se mișcă.

¹⁶ Inima lui este tare ca piatra,
tare ca piatra de moară de dedesubt.

¹⁷ Când se ridică, se înspăimântă cei puternici,
dau greș din cauza terorilor [sale].

¹⁸ Cel care apropie de el sabia nu o ridică,
nici sulița, nici săgeata, nici lancea.

¹⁹ Consideră fierul ca paiul
și bronzul, ca lemnul putred.

²⁰ Nu-l pune pe fugă săgeata,
iar pietrele de praștie se întorc la el ca pleava.

²¹ Ca pleava este considerată bâta
și râde de lancea care vibrează.

²² Sub el sunt cioburi ascuțite:
se întinde ca grapa peste pământ.

²³ Face să clocotească adâncul ca o oală
și marea o pune ca unsoare.

²⁴ În urma lui este o cărare de lumină
și abisul este considerat precum căruntețea.

²⁵ Nu este pe pământ cine să-l domine;
el este făcut să fie fără frică.

²⁶ Privește toate cele semețe,
el este rege peste toți puii animalelor feroce”.

42.

Al doilea răspuns al lui Iob

Mărturisirea de credință

¹ Iob i-a răspuns Domnului și a zis:

² „Recunosc că tu poți toate
și că niciun plan nu poate fi imposibil pentru tine.

³ Cine este cel care ar putea să tăinuiască planul fără să știe?

Da, ți-am făcut cunoscut, dar nu am priceput.

Erau fapte prea minunate pentru mine,
pe care nu le cunoșteam.

⁴ Ascultă-mă, te rog! Vreau să vorbesc.
Te voi întreba și tu fă-mă să cunosc!

⁵ Am auzit de tine după auzul urechii;
dar acum ochiul meu te-a văzut.

⁶ De aceea, mă căiesc și-mi cer iertare
pe țărână și pe cenușă”.

EPILOG

Judecată împotriva prietenilor

⁷ După ce Domnul i-a spus cuvintele acestea lui Iob, i-a zis Domnul lui Elifaz din Teman: „Mânia mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că nu ați vorbit cu mine ceea ce este drept ca slujitorul meu Iob.

⁸ Acum, luați pentru voi șapte viței și șapte berbeci! Mergeți la slujitorul meu Iob și aduceți-i ca ardere de tot pentru voi, și Iob, slujitorul meu, se va ruga pentru voi. Numai în vederea lui nu voi face după nebunia voastră, căci nu ați vorbit cu mine cele drepte ca slujitorul meu Iob.

⁹ Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Țofar din Naamah au mers și au făcut după cum le spusese Dumnezeu Domnul. Și a înălțat Domnul fața lui Iob.

Sfârșitul binecuvântat al lui Iob

¹⁰ Domnul a întors captivitatea lui Iob când el s-a rugat pentru prietenii săi. Și Domnul a adăugat dublu la tot ceea ce avea Iob.

¹¹ Apoi au venit la el toți frații, toate surorile și toți cunoscuții lui de mai înainte. Au mâncat cu el pâine în casa lui; l-au plâns și l-au mângâiat pentru tot răul pe care Domnul îl făcuse să vină asupra lui. Și fiecare i-au dat o *chesita* și un inel de aur.

¹² Domnul a binecuvântat cele din urmă ale lui Iob mai mult decât cele dintâi, iar el a avut paisprezece mii de oi și șase mii de cămile, o mie de perechi de boi și o mie de măgărițe.

¹³ A avut șapte fii și trei fiice.

¹⁴ A dat celei dintâi numele de Iemima, celei de-a doua, numele de Cheția, iar celei de-a treia, numele de Cheren-Hapuc.

¹⁵ Nu se găseau femei frumoase ca fiicele lui Iob în toată țara. Și tatăl lor le-a dat moștenire în mijlocul fraților lor.

¹⁶ Iob a mai trăit apoi o sută patruzeci de ani și i-a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi: patru generații.

¹⁷ Iob a murit bătrân și sătul de zile.